

Številka: IPP 007-180/2017/
Ljubljana, 23.3.2017
EVA: 2017-1611-0001
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: Predlog Zakona o podeljevanju koncesij – predlog za obravnavo
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10-ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 - ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije naseji dne.....sprejela naslednji
S K L E P
Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o podeljevanju koncesij in ga posreduje Državnemu zboru Republike Slovenije v sprejem.
mag. Lilijana KOZLOVIČ generalna sekretarka Vlade RS
Priloga sklepa: – predlog Zakona o podeljevanju koncesij
Prejmejo: – Državni zbor Republike Slovenije, Šubičeva 4, Ljubljana, – Ministrstvo za finance, Župančičeva 3, Ljubljana, – Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo, Mestni trg 4, Ljubljana.
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
/
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
mag. Mateja Vraničar Erman, ministrica mag. Miranda Groff Ferjančič, državna sekretarka Monika Pintar Mesarič, generalna direktorica mag. Aleksander Nagode, sekretar, vodja sektorja Matej Čepeljnik, sekretar Jelka Markošek, sekretarka Anja Pirnar, višja svetovalka
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:
/
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:
mag. Mateja Vraničar Erman, ministrica

mag. Miranda Groff-Ferjančič, državna sekretarka
Monika Pintar Mesarič, generalna direktorica
Matej Čepeljnik, sekretar

5. Kratek povzetek gradiva:

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L št. 94 z dne 28. 3. 2014 str. 1). Ministrstvo za finance je k oblikovanju predloga zakona pristopilo na podlagi besedila omenjene direktive, ki pa se bistveno ne more spreminjati, razen v segmentih, kjer je to posamezni državi članici izrecno omogočeno. Tako je ministrstvo na podlagi povsem nove zakonodaje EU na področju podeljevanja koncesij s predlogom nacionalne ureditve zagotovilo transparentnost v postopkih podeljevanja ter prožen in uravnotežen pravni okvir za podeljevanje koncesij, s katerim se zagotavlja pravna varnost, prosto opravljanje storitev in preprečuje izkrivljeno delovanje notranjega trga.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	DA
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none">– nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja– razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna– razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1		
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):				
<ul style="list-style-type: none"> – prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov, – odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov, – obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov. 				

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

(Samo če izberete NE pod točko 6.a.)

Kratka obrazložitev

8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:

Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:

- pristojnosti občin,
- delovanje občin.

DA

Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:

- Skupnosti občin Slovenije SOS: DA
- Združenju občin Slovenije ZOS: DA
- Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: DA

Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:

- v celoti,
- večinoma,
- delno,
- niso bili upoštevani.

Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani.

9. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:

NE

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani eDemokracija	DA
(Če je odgovor NE, navedite, zakaj ni bilo objavljeno.)	
(Če je odgovor DA, navedite: Datum objave: V razpravo so bili vključeni: – . Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte): Upoštevani so bili: – v celoti, – večinoma, – delno, – niso bili upoštevani. Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje: Poročilo je bilo dano Javnost je bila vključena v pripravo gradiva v skladu z Zakonom o ..., kar je navedeno v predlogu predpisa.)	
10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	DA
mag. Mateja VRANIČAR ERMAN MINISTRICA	

PRILOGE:

- predlog sklepa Vlade Republike Slovenije (priloga 1),
- spremni dopis gradiva, namenjenega izvedbi notranjih postopkov pred odločitvijo na seji Vlade Republike Slovenije (priloga 2),
- Predlog Zakona o podeljevanju koncesij (priloga 3),
- izjava o skladnosti (priloga 4),
- korelacijska tabela (priloga 5).

Številka:

Datum:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10-ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 - ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije naseji dne....sprejela naslednji

S K L E P

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o podeljevanju koncesij in ga posreduje Državnemu zboru Republike Slovenije v sprejem.

mag. Lilijana KOZLOVIČ
generalna sekretarka Vlade RS

Priloga sklepa:

- predlog Zakona o podeljevanju koncesij.

Prejmejo:

- Državni zbor Republike Slovenije, Šubičeva 4, Ljubljana,
- Ministrstvo za finance, Župančičeva 3, Ljubljana,
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo, Mestni trg 4, Ljubljana.

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE
PREDLOG
EVA 2017-1611-0001

Predlog Zakona o podeljevanju koncesij

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona

Do leta 2014 na ravni Evropske unije ni bilo jasnih pravil, ki bi urejala podeljevanje koncesij, zato ni bilo pravne varnosti, ovirano je bilo prosto opravljanje storitev, delovanje notranjega trga pa je bilo izkrivljeno. Gospodarski subjekti, zlasti mala in srednja podjetja, so bili prikrajšani za pravice na notranjem trgu, saj niso mogli izkoristiti pomembnih poslovnih priložnosti, javna sredstva pa niso bila porabljena tako, da bi državljani Unije imeli koristi od kakovostnih storitev po najboljših cenah. Zato je bilo potrebno oblikovati ustrezen, uravnotežen in prožen pravni okvir za podeljevanje koncesij, ki vsem gospodarskih subjektom Unije zagotavlja učinkovit in nediskriminatoren dostop do trga ter pravno varnost in ki je podlaga oziroma sredstvo za nadaljnje odpiranje mednarodnih trgov.

Za podeljevanje koncesij za gradnje so do sprejetja paketa novih direktiv na ravni Unije veljala osnovna pravila iz Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev, medtem ko so za podeljevanje koncesij za storitve s čezmejnimi interesom veljala načela Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU), zlasti načela prostega pretoka blaga, svobode ustanavljanja in opravljanja storitev, ter načela, ki iz tega izhajajo, kot so enaka obravnava, nediskriminacija, vzajemno priznavanje, sorazmernost in transparentnost. Ker pa so nacionalni zakonodajalci ta načela PDEU razlagali različno, prihajalo pa je tudi do precejšnjih razlik v zakonodajah različnih držav članic, kar potrjuje obsežna pravna praksa Sodišča Evropske unije, je bila na ravni Evropske unije izkazana potreba po enotni uporabi načel PDEU v vseh državah članicah in odpravi razlik v njihovem razumevanju, s čimer naj bi bilo odpravljeno tudi dolgotrajno izkrivljanje notranjega trga.

V sklopu reforme javnega naročanja na ravni Evropske unije, ki je bila končana 11. februarja 2014, je bila kot ena iz paketa treh direktiv sprejeta Direktiva 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L št. 94 z dne 28. 3. 2014 str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva), ki bi jo bilo treba v slovenski pravni red prenesti do 18. 4. 2016.

Številne določbe Direktive oziroma pravila za podeljevanje koncesij, ki jih Direktiva določa, so v slovenskem pravnem redu že urejena, vendar ne na enem mestu, temveč v več različnih predpisih. Zato je ministrstvo pristopilo k oblikovanju predloga novega zakona, ki določa pravila za podelitev koncesij gradenj in koncesij storitev, pogodbo o koncesiji, spremembe pogodbe o koncesiji ter pravno varstvo v postopkih podeljevanja koncesij. Predlog je oblikovan na podlagi besedila evropske direktive, ki pa se bistveno ne more spreminjati, razen v segmentih, kjer je to posamezni državi članici izrecno omogočeno.

2. Cilji, načela in poglavitne rešitve predloga zakona

2.1 Cilji predloga zakona

Poglavitni cilj je prenos Direktive, ki bi ga bilo treba zagotoviti do 18. 4. 2016.

Cilj novega zakona je tudi določiti enotna pravila za podeljevanje koncesij za gradnje in koncesij za storitve za vse vrste koncesij, ne glede na vrednost, razen če področni zakon za posamezno vrsto koncesije določa drugačen način podelitve in je tovrstna koncesija hkrati tudi izvzeta iz uporabe Direktive.

2.2. Načela predloga zakona

Ureditev sistema podeljevanje koncesij in njegovo izvajanje mora temeljiti na načelu prostega pretoka blaga, načelu svobode ustanavljanja, načelu prostega pretoka storitev, ki izhajajo iz PDEU in na načelih gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti, zagotavljanja konkurence med ponudniki, transparentnosti podeljevanja koncesij, enakopravne obravnave ponudnikov in sorazmernosti.

Pri izvajanju koncesij morajo gospodarski subjekti izpolnjevati veljavne obveznosti na področju okoljskega, socialnega in delovnega prava, ki so določene v pravu Evropske unije, predpisih, ki veljajo v Republiki Sloveniji, kolektivnih pogodbah ali predpisih mednarodnega okoljskega, socialnega in delovnega prava.

2.3. Poglavitne rešitve

Ne glede na to, da Direktiva, podobno kot na področju javnega naročanja, predvideva širok nabor naročnikov (javne naročnike in naročnike), kar je nedvomno posledica zelo različnih ureditev držav članic, je v predlogu zakona o podeljevanju koncesij določeno, da je koncedent lahko le država ali pa občina. Kadar je koncedent država, vsa predvidena pripravljalna dejanja ter postopek podelitve koncesije izvede pristojno resorno ministrstvo.

Številni področni zakoni urejajo različne vrste koncesij, pretežno v vsebinskem smislu, nekateri pa, vsaj delno, vsebujejo tudi nekatere postopkovne določbe za podelitev koncesij z njihovega področja. Direktiva, po drugi strani, določa številne primere, v katerih je uporaba direktive izključena. Glede na to, da predlog zakona štejeemo za postopkovni zakon, s katerim se ureja postopek podelitve koncesije, torej način, na katerega država oziroma občina odplačno prenese opravljanje nalog iz svoje pristojnosti na gospodarski subjekt, je predvideno, da se ta zakon uporablja za podelitev vseh koncesij gradenj in koncesij storitev, ne glede na vrednost koncesije, razen, če je v področnem zakonu za posamezno koncesijo, ki je hkrati izključena tudi iz uporabe Direktive, določen poseben postopek za podelitev te koncesije.

Predvideno je objavljane obvestil v zvezi s koncesijami na Portalu javnih naročil, nad določeno vrednostjo pa tudi v Uradnem listu Evropske unije.

Trajanje koncesije je omejeno, določi ga koncedent glede za zahtevane gradnje oziroma storitve. Koncesije, daljše od pet let, smejo trajajo tako dolgo, da se ne preseže obdobja, v katerem koncesionar upravičeno pričakuje povrnitev vseh naložb (začetnih in naknadnih) ob upoštevanju zmernega dobička.

Pred pričetkom postopka za izbiro koncesionarja mora koncedent opraviti določena pripravljalna dejanja. Imenovati mora strokovno komisijo ter določiti obseg nalog, ki jih bo morala opraviti, izdelati študijo upravičenosti podelitve koncesije in oceniti vrednost koncesije.

Postopke podelitve koncesije se prične s sprejemom koncesijskega akta v obliki uredbe vlade oziroma odloka občinskega sveta, s katerim se na podlagi študije o upravičenosti podelitve koncesije ugotovi

obstoj zakonsko določenega javnega interesa za določeno gradnjo oziroma storitev, sprejme se odločitve o prenosu pristojnosti s podelitvijo koncesije, določi se predmet, obseg, trajanje in način podelitve koncesije, opredelijo se posebni pogoji, specifični glede na vrsto koncesije, ki jih mora izpolnjevati koncesionar in merila za izbor, določi se plačilo koncesijske dajatve in metoda za določanje višine nadomestila za izvajanje koncesije, določi se tista obvezna vsebina pogodbe, ki je specifična glede na vrsto koncesije, razlogi in načini prenehanja koncesije ter nadzor nad izvajanjem koncesije.

Zakon določa pravila, ki se uporabljajo za podeljevanje koncesij, ki se nanašajo na sporočanje, vrste, oblike in način objave obvestil, roke, način ugotavljanja sposobnosti gospodarskih subjektov, ki kandidirajo v postopku za izbiro koncesionarja, način izbire, sprejem odločitve ter obveščanje ponudnikov.

Medtem ko se po veljavni ureditvi koncesije podeljujejo po upravnem postopku z izdajo odločbe, se s predlaganim zakonom postopek same izbire koncesionarja zaključi z objavo obvestila o podelitvi koncesije na Portalu javnih naročil. Pravno varstvo glede postopka izbire koncesionarja se zagotavlja v skladu z zakonom, ki ureja pravno varstvo v postopkih javnega naročanja. Državna revizijska komisija je tudi prekrškovni organ, ki izvaja nadzor nad izvajanjem tega zakona. Iz Direktive jasno izhaja zahteva po hitrem in učinkovitem pravnem varstvu v zvezi s podeljevanjem koncesij, česar pa z obstoječim načinom podeljevanja, torej z upravnim postopkom in upravnim sporom ni mogoče zagotoviti. Državna revizijska komisija je samostojen in neodvisen organ, ki v postopkih oddaje naročil odloča hitro, nemalo izkušenj pa ima tudi s področja koncesij, glede na to, da Zakon o javno-zasebnem partnerstvu (Uradni list RS, št. 127/06) določa, da se v primeru, ko se za sklenitev javno-zasebnega partnerstva uporabljajo pravila o javnih naročilih ali koncesijah gradenj, pravno varstvo zagotavlja v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje (glede obrazloženega obvestila) in z zakonom, ki ureja pravno varstvo v postopkih javnega naročanja.

Po preteku obdobja mirovanja koncedent in izbrani koncesionar podpišeta pogodbo o koncesiji, s katero uredita medsebojna razmerja v zvezi z izvajanjem koncesije. Pogodba mora vsebovati vse obvezne sestavine, ki so za posamezno koncesijo določene v koncesijskem aktu, vsebina pogodbe pa mora biti v okvirih koncesijskega akta. V primeru neskladja med določbami koncesijskega akta in določbami pogodbe o koncesiji, veljajo določbe koncesijskega akta.

Določajo se pravila glede morebitnega izvajanja koncesije s podizvajalcem, glede spremembe pogodbe o koncesiji med njeno veljavnostjo ter glede odpovedi pogodbe o koncesiji.

3. Priказ ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenosti predlagane ureditve pravu EU

EU je 26. februarja 2014 objavila Direktivo in članicam EU naložila, da prenesejo okvirje s področja podeljevanja koncesij, ki jih ta Direktiva definira, v nacionalno zakonodajo do 18. aprila 2016. Petnajstim državam članicam, med katerimi je tudi Slovenija, do takrat še ni uspelo izvesti prenosa, zaradi česar je Evropska komisija 8. decembra 2016 te države pozvala naj v roku dveh mesecev obvestijo Evropsko komisijo o ukrepih s katerimi nameravajo nacionalno zakonodajo uskladiti z EU zakonodajo.

Kljub temu pa je preostalim trinajstim državam članicam EU uspelo pravočasno posodobiti nacionalno zakonodajo in tako nudijo primerljiv zgled tudi za Slovenijo pri implementaciji direktive v naš zakon o podeljevanju koncesij. Primeri takšni držav članic EU so med drugim tudi Italija, Češka in Malta.

Italija

V Italiji področje koncesij ureja Zakonodajni odlok 50/2016, ki je začel veljati 19. aprila 2016 (v nadaljnjem besedilu: Italijanski zakon). Italijanski zakon se nanaša na javna dela, pogodbe povezane z blagom in storitvami ter na koncesije, ki jih podeljujejo naročniki in druge podeljujoče entitete, ki jih opredeljuje Italijanski zakon (npr. država, regionalni in lokalni organi, osebe javnega prava, javna podjetja itd.).

Italijanski zakon v italijansko nacionalno zakonodajo prenaša: (i) Direktivo 2014/23/EU o podeljevanju koncesijskih pogodb, (ii) Direktivo 2014/24/EU o javnih naročilih, in (iii) Direktivo 2014/25/EU o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštne storitve (v nadaljnjem besedilu: direktive EU).

Vendar pa je obseg Italijanskega zakona širši od direktiv EU, saj ureja vse postopke podeljevanja za pogodbe tako nad in pod pragom določenim v direktivah in vsebuje dodatna pravila, ki niso predvidena v direktivah, čeprav se pri tem zgleduje po istih načelih.

Člen 35 Italijanskega zakona določa posebne mejne vrednosti za različne vrste pogodb, ki jih obravnava. Konkretno, za javne gradbene pogodbe in koncesije določa minimalno mejo 5.225.000,00€.

V istemu členu so tudi opredeljena podrobna pravila za izračun ocenjene vrednosti gradbenih, storitvenih in blagovnih pogodb, ki so znotraj člena razdeljene po tematskih sklopih. Člena 35 in 167 določata tudi nekaj ukrepov za preprečevanje izogibanja določilom Italijanskega zakona. Konkretno, nobeno javno naročilo ali pa koncesija ne sme biti razdeljena z namenom, da bi se s tem izognili uporabi tega zakona. Poleg tega, Italijanski zakon določa, da izbira metode za izračun ocenjene vrednosti koncesije ne sme biti opravljena z namenom, da se koncesija izključi iz področja uporabe tega zakona.

Javne gradbene in storitvene koncesije so opredeljene kot pogodbe med naročnikom in zasebnim gospodarskim subjektom, katerih predmet je opravljanje gradenj oz. storitev. Nadomestilo za te gradnje oz. storitve je bodisi samo pravica do koriščenja gradnje oz. storitve ali pa ta pravica skupaj s plačilom s strani pristojnih naročnikov, vendar pod pogojem, da operativno tveganje povezano z gradnjo oz. storitvijo nosi koncesionar.

Pri tem se kot operativno tveganje razume tveganje izpostavljenosti nihanjem na trgu, ki lahko sestoji bodisi iz tveganja, ki se nanaša na manko povpraševanja, manko ponudbe ali pa tako manko povpraševanja kot manko ponudbe hkrati. Šteje se, da koncesionar prevzame operativno tveganje, če ob normalnih pogojih delovanja ni zagotovljeno, da se povrnejo naložbe ali stroški, ki so nastali pri izvajanju gradenj ali storitev, ki so predmet koncesije. Del tveganja, ki se prenese na koncesionarja vključuje resnično izpostavljenost nihanjem na trgu, tako da morebitna ocenjena izguba, ki jo koncesionar lahko ima, ni zgolj nominalna ali zanemarljiva.

Italijanski zakon se ne uporablja za naslednje koncesije:

- storitvene koncesije za storitve zračnega prevoza, ki temeljijo na izdaji operativne licence v kontekstu Uredbe (ES) št 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ali koncesije za storitve javnega potniškega prevoza v kontekstu Uredbe (ES) št 1370/2007; ali
- storitvene koncesije za loterijske storitve, ki jih zajema CPV koda 92351100-7, ki jih država članica podeli gospodarskemu subjektu na podlagi izključne pravice.

Pravna varstvo

V skladu z Zakonsko uredbo 104/2010 (v nadaljnjem besedilu: Italijanski prizivni zakon), reševanje vseh sporov, ki so povezani z postopki podeljevanja s področja javnih gradenj, storitev in blaga, vključno z relevantnimi odškodninskimi zahtevki, spada v izključno pristojnost upravnih sodišč.

Vsak ukrep, sprejet tekom podelitvenega postopka, se lahko izpodbija s strani zainteresirane stranke pred Regionalnim upravnim sodiščem (v nadaljevanju besedilu: upravna pritožba).

Cilj upravne pritožbe je razveljavitev izpodbijanih upravnih ukrepov (npr. javnega razpisa, izključitev kandidata, itd.) z namenom, da se omogoči tožniku sodelovanje na razpisu, ali pa, da se mu dodeli pogodba, odvisno od stopnje procesa na kateri je bil izpodbijani upravni akt sprejet s strani naročnika. V kolikor pa tak razplet ni mogoč (npr. ker je pogodba že bila podeljena drugemu ponudniku), je vlagatelj upravne pritožbe upravičen zahtevati odškodnino za nastale stroške (vključno z odškodnino

zaradi izgube možnosti – ang. »loss of chances«). V okviru istega postopka lahko tožnik zahteva tudi izdajo začasne odredbe, katere namen je suspendiranje veljavnosti ukrepa, ki se z upravno pritožbo izpodbija.

Če se na podlagi upravne pritožbe razveljavi nek ukrep v okviru postopka podelitve, ima upravni sodnik pravico pogodbo razglasiti za deloma ali pa v celoti neveljavno, in sicer v posebnih primerih, ki jih določa prvi odstavek člena 121 in člen 122 Italijanskega prizivnega zakona (npr. oddaje naročila brez ustreznega oglaševanje poziva za zbiranje ponudb, uporaba pogajalskega postopka v nedovoljenih primerih, neupoštevanje obdobja mirovanja za podpis pogodbe, itd.). V takih primerih, v kolikor pogodba zaradi nujnih potreb ne sme postati neveljavna, lahko sodnik: (i) določi denarno kazen v razponu od 0,5% do 5% pogodbene vrednosti; ali (ii) skrajša trajanja pogodbe, do največ 50% od preostalega trajanja na dan objave sklepa sodišča.

Sklepe Regionalnega upravnega sodišče je moč nadalje izpodbijati pred Consiglio di Stato (v nadaljnjem besedilu: Državni svet, ki predstavlja sodišče druge stopnje. V izjemnih primerih, ki jih določa člen 395 Italijanskega civilnega zakonika, se je moč pritožiti zoper odločitev Državnega sveta pred vrhovnim sodiščem.

Potem ko je bila pogodba podpisana, so vsi spori, ki izhajajo iz njenega delovanja v pristojnosti Italijanskih civilnih sodišč, razen če se spor nanaša na postopek podeljevanja.

Češka Republika

Na Češkem koncesije in javno naročanje ureja en zakon, in sicer Zakon Št. 134/2016 Coll. (v nadaljnjem besedilu: Češki zakon), ki je bil sprejet 19. aprila 2016 kot odgovor na zahteve direktiv EU in je tako v skladu z zavezujočo EU zakonodajo.

Ta zakon tako določa pogoje in okvire sklepanja pogodb med naročnikom in ponudnikom pri javnih naročilih in koncesijah, pri čemer je v skladu s četrtem členom Češkega zakona v obeh primerih (tj. javnih naročanjih in koncesijah) naročnik lahko:

- ~ Češka oz. njene organizacijske enote;
- ~ Češka nacionalna banka;
- ~ organizacija, ki je proračunski uporabnik;
- ~ teritorialna samoupravna enota oz. njena organizacija, ki je proračunski uporabnik;
- ~ ter neka druga pravna oseba, ki je bila ustanovljena z namenom uresničevanja javnega interesa in ki je bila ustanovljena s strani drugega javnega organa, ki lahko izvaja odločilen vpliv oz. je izvolil več kot polovico članov v upravni ali pa nadzorni organ te pravne osebe.

Postopek podeljevanja koncesij ureja 8. knjiga Češkega zakona, in sicer v členih od 174 do 186, ki so razdeljeni na štiri poglavja; I. splošne določbe (člena 174 in 175), II. pravila glede podeljevanja koncesij (členi 176-179), III. postopek podeljevanja koncesij (členi 180-185) ter IV. poseben postopek, ki ureja sklenitev in dodatke k pogodbi (člen 186).

Člen 174 definira koncesije za gradnje in koncesije za storitve, ki so glavni predmet tega poglavja. Gre torej za koncesije, ki se nanašajo bodisi na gradnje oz. na storitve, preko katerih naročnik gospodarskemu subjektu podeli pravico, da uporablja predmetne gradnje oz. storitve, ali pa to pravico skupaj s plačilom. Isti člen Češkega zakona hkrati določa, da pod koncesije, ne glede na to ali se nanašajo na gradnje ali pa storitve, spada tudi prevzem operativnega tveganja s strani gospodarskega subjekta, kateremu je koncesija podeljena. Operativno tveganje se, v skladu z zadnjim odstavkom 174. člena, prenaša na gospodarski subjekt, ko pod normalnimi tržnimi pogoji ni moč zagotoviti, da se bo gospodarskemu subjektu naložba s povezanimi stroški povrnila. Samo tveganje je lahko prisotno na področju povpraševanja, ponudbe, ali pa na obeh področjih hkrati.

Člen 175 se pretežno prenaša določila 8. člena direktive 2014/23/EU, ki se nanašajo na način ocenjevanja vrednosti koncesije, člen 176 definira različne postopke, ki se nanašajo na koncesije in javna naročanja ter specifične člene znotraj Češkega Zakona, ki te postopke obravnavajo, člen 177 pa služi predvsem kot prenos 10. člena Direktive 2014/23/EU in definira, posebne primere, ko naročniku ni potrebno izvesti naročniškega postopka (i.e. koncesije podeljene gospodarskemu subjektu na podlagi izključne pravice, storitvene koncesije za zračni prevoz, storitvene koncesije za loterijske storitve, koncesije podeljene s strani naročnika z namenom opravljanja aktivnosti v državi izven

teritorija EU ter koncesije na področju obrambe in varnosti, ki izpolnjujejo pogoje iz 191 člena Češkega zakona).

Člen 178 določa, da naročnik ni zavezan uporabiti naročniškega postopka, da bi dodelil majhno, javno koncesijo, ki je po vrednosti enaka ali manjša od CZK 20.000.000 (kar je 20.2.2017 znašalo 740.139,75€), v členu 179 pa je določeno, da mora naročnik določiti čas trajanja koncesije, ker se koncesijska pogodba lahko sklene samo za določen čas.

Člen 180 določa način izvedbe postopka podelitve koncesije. V svojem prvemu odstavku nalaga naročniku, da prične postopek podeljevanja koncesije z objavo obvestila o koncesiji, preko katerega povabi gospodarske subjekte k sodelovanju v obliki ponudnikov, nato pa mora na podlagi drugega odstavka koncedent povabiti gospodarske subjekte k pogajanju. Tretji odstavek določa, da mora koncedent določiti podrobne pogoje za izvedbo postopka koncesije v skladu z določili tega odstavka. Četrty odstavek daje naročniku pravico, da se pogaja z udeleženci. Odstavki 5,6 in 8 dovoljujejo naročniku, da lahko v postopek podeljevanja doda še druga pravila in kriterije v skladu z relevantnimi določili v kolikor se tako odloči. Sedmi odstavek določa, da mora v naročniški dokumentaciji določiti, kateri pogoji za izvedbo koncesijske pogodbe sestavljajo minimalne tehnične specifikacije, ki jih mora ponudnik izpolnjevati, kot tudi načrtovani potek postopka. Deveti odstavek daje naročniku pravico, da spreminja kriterije za podelitev koncesije z izjemo ocenjevalnih kriterijev in minimalnih tehničnih specifikacij. Deseti odstavek določa, da naročnik med postopkom podeljevanja koncesije ne sme ponudnikom posredovati informacij na diskriminatoren način.

Člen 181 določa roke za oddajo ponudb, okvirnih ponudb. Ta rok ne sme biti krajši od 25 dni (oz. 30 dni v kolikor ni možna elektronska oddaja ponudb) od pričetka postopka podeljevanja koncesije ter 22 dni v primeru povabila k oddajo okvirnih ponudb.

Člen 182 definira tehnične specifikacije. To so konkretne zahteve in karakteristike, ki jih mora naročnik določiti na podlagi predpisov v temu členu; a) določitev parametrov, ki izražajo izvedbene ali funkcionalne zahteve in opis namena ali potreb, ki jih je treba izpolnjevati, b) sklicevanje na standarde oziroma tehnične dokumentacije, ali c) sklicevanje na oznake.

Člen 183 opredeljuje ocenjevanje ponudnikov v postopku podeljevanja koncesij in v svojem prvem odstavku določa, da mora naročnik navesti merila za ocenjevanje v obvestilu o naročilu oz. ob povabilu k oddaji ponudb. Ta merila za ocenjevanje morajo izhajati objektivnih dejstev in se nanašati na gospodarski subjekt oz. na področje koncesije. Drugi odstavek tega člena dovoljuje naročniku, da spremeni vrstni red meril za ocenjevanje, če prejme ponudbo, ki predlaga izjemno inovativno rešitev, ki je ni mogel predvideti skrben naročnik.

Člen 184 opredeljuje izbor gospodarskega subjekta in prekinitvev postopka podeljevanja koncesije. V skladu z drugim odstavkom tega člena lahko naročnik prekine postopek podeljevanja koncesije, če le ta preseže mejo, ki jo je določila vladna odločba in hkrati presega ocenjeno vrednost koncesije za več kot 20% oz., če naročnik ni objavil obvestila o naročilu v Uradnem listu EU.

Člen 185 določa, da mora naročnik objaviti obvestilo o podelitvi koncesije v skladu s 212. členom istega zakona v roku 48 dni po poteku pogodbe.

Člen 186 določa v katerih primerih je potrebno, da naročnik za mnenje o koncesiji prosi Ministrstvo za finance.

Koncedent mora v skladu s 1. odstavkom 174. člena upoštevati tudi 1., 2., 10., 11., 12. ter 13. poglavje in prvi naslov 7. poglavja istega zakona.

Pravno varstvo

Osnovno sredstvo zoper ukrepe oziroma ravnanje naročnika je ugovor. Ugovor je mogoč zoper vse ukrepe naročnika in ga je treba predložiti naročniku znotraj zakonsko določenega roka, ki je v primeru ugovorov: (i) zoper razpisno dokumentacijo isti kot rok za oddajo ponudb, (ii) zoper kvalifikacijske zahteve v istem roku kot za oddajo prijave za sodelovanje, in (iii) zoper obvestilo naročnika v roku 15 dni od vročitve le teh.

Naročnik mora preučiti ugovor in poslati pisni sklep pritožniku z odgovorom ali se ali pa se ne strinja s pritožnikovim ugovorom skupaj z utemeljivijo odločitve v roku 15 dni od datuma prejetja ugovora.

V primeru, da se naročnik odloči, da ne ugoditi ugovoru, mora obvestiti pritožnika o možnosti, da vložiti predlog za začetek postopka za oceno praks naročnika na Uradu za varstvo konkurence (v nadaljnjem besedilu: Urad), v roku 10 dni od vročitve odločbe naročnika.

Če se pritožnik ne strinja z odločitvijo Urada, je mogoče vložiti pritožbo pri predstojniku Urada v roku 15 dni od datuma uradnega obvestila o odločitvi.

Edino možno sredstvo zoper odločitve Urada (kot upravnega organa) je vložitev tožbe zoper odločbo pri ustreznemu Regionalnemu sodišču na podlagi Zakona št. 150/2002 Sb. (Zakona o upravnem pravosodju), v roku dveh mesecev od prejetja odločitve Urada.

Malta

Glavni zakonodajni dokument, ki ureja koncesije na Malti je Predpis glede koncesijskih pogodb (Pravno Obvestilo 353 iz 2016, v nadaljnjem besedilu Malteški zakon). Ta je bil pripravljen v skladu s 4. členom Zakona za finančno upravljanje in revizijo, ki ministru za finance dovoljuje pripravo predpisov s področij, definiranih v tem zakonu, z namenom bolj natančne regulacije teh področij.

Malteški zakon velja za koncesije za gradnje in storitve. Značilni elementi gradbenih in storitvenih koncesij, kot jih določata a) in b) točki prvega odstavka 2. člena Malteškega zakona so, da je nadomestilo, podeljeno koncesionarju sestavljeno bodisi samo iz pravice do koriščenja gradenj ali storitev, ki so predmet koncesijske pogodbe, ali pa iz te pravice skupaj s plačilom ter da je operativno tveganje preneseno na koncesionarja.

Naslednji paragraf Malteškega zakona bolj natančno opredeljuje prenos operativnega tveganja na koncesionarja, ki mora spremljati podelitev gradbenih ali storitvenih koncesij. To operativno tveganje zajema tveganje, ki se nanaša na ponudbo ali povpraševanja ali pa na oboje. Šteje se, da koncesionar prevzame operativno tveganje, kadar v skladu s normalni pogoji poslovanja ni zagotovljeno, da se povrnejo naložbe ali stroški, nastali pri izvajanju gradenj ali storitev, ki so predmet koncesije. Del tveganja, ki se prenese na koncesionarja, vključuje dejansko izpostavljenost nepredvidljivostim na trgu, tako da morebitne ocenjene izgube, ki jih koncesionar lahko ima, niso zgolj nominalne ali zanemarljive.

Splošna pravila, določena v Malteškemu zakonu, veljajo za vse podelitve koncesij ne glede na vrednost, vendar so zahteve strožje (zlasti v zvezi z obveščanjem javnosti in objavo pogodbenih obvestil) v primeru gradbenih in storitvenih koncesij, katerih ocenjena vrednost presega 5.225.000€ (brez DDV).

Pred pričetkom veljavnosti novih predpisov leta 2016, je zakonodaja, izdana v letu 2015 že zagotovila pravna sredstva za kandidate v koncesijskih postopkih, ki se čutijo prizadete zaradi dodelitve koncesije. Konkretno, Predpisi glede nadzornega organa za koncesije (Pravno obvestilo 214 iz leta 2015) vzpostavljajo nadzorni organ, ki lahko preuči pritožbe kandidatov, ki se čutijo prizadete s katero koli odločitvijo naročnika v zvezi s postopkom za podelitev koncesije, vključno s katero koli odločitvijo o izključitvi ponudnika ali o vključitvi pogojev, ki kršijo pravice kandidata. Predpis glede organa za nadzor zdravstvenih koncesij ureja organ, ki opravlja podobno funkcijo, vendar v specifičnem kontekstu zdravstvenih storitev. Ti predpisi niso bili razveljavljeni z novimi uredbami, čeprav je moč predvidevati, da bodo manjšega pomena sedaj, ko je to področje regulirano s specifičnimi določbami v Malteškemu zakonu.

V skladu z Malteškim zakonom je za nadzor nad postopki podeljevanja koncesij zadolžen tudi Nadzorni organ za javne pogodbe. Tako lahko pri tem organu potencialni kandidati vložijo argumentirano vlogo pred zaključkom konkurenčnega postopka. To lahko storijo v primeru domnevnih diskriminatornih specifikacij, ali z namenom, da se popravijo neke napake ali pa odpravijo kakšne nejasnosti. Kandidati se imajo pravico organu pritožiti tudi po podelitvi koncesije. Na odločitve organa je mogoča pritožba pri pristojnemu prizivnemu sodišču.

4. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlagani zakon nima finančnih posledic za državni proračun.

Predlagani zakon nima posledici na druga javna finančna sredstva.

5. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlagani zakon ne predvideva finančnih posledic v obdobju, za katerega je bil proračun že sprejet.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Uvaja se objavljanje obvestil v zvezi s koncesijami na Portalu javnih naročil, nad določeno mejno vrednostjo pa tudi v Uradnem listu Evropske unije. Koncedenti bodo morali glede posameznih obvestil izponiti predvidene obrazce za objavo in jih posredovati Portalu javnih naročil (elektronsko).

Predvideno je pravno varstvo pri Državni revizijski komisije glede postopka podelitve koncesije in ne več pred upravnim sodiščem. Posledično bo Državna revizijska komisija nekoliko bolj obremenjena kot do sedaj, na drugi strani pa bo nekoliko razbremenjeno upravno sodišče.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

/

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

/

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Skladno z določbo o pridržanih koncesijah, bo lahko koncedent, če bo to navedel v koncesijski dokumentaciji, lahko v postopku podelitve koncesije povabil k sodelovanju le invalidska podjetja in zaposlitvene centre, kot jih določa zakon, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, ter socialna podjetja in podjetja s socialno vsebino, kot jih določa zakon, ki ureja socialno podjetništvo.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

/

6.6 Presoja posledic za druga področja:

/

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

/

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Zakon je bil v javni objavi v mesecu marcu in aprilu 2017

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

mag. Mateja Vraničar, ministrica za finance,

mag. Miranda Groff – Ferjančič, državna sekretarka na Ministrstvu za finance

Monika Pintar Mesarič, generalna direktorica na Ministrstvu za finance

Matej Čepeljnik, sekretar na Ministrstvu za finance

II. BESEDILO ČLENOV

ZAKON O PODELJEVANJU KONCESIJ

Prvo poglavje

SPLOŠNE DOLOČBE

1.1. Predmet zakona

1. člen

(predmet zakona in prenos direktive Evropske unije)

(1) Ta zakon določa pravila za podelitev koncesij gradenj in koncesij storitev, pogodbo o koncesiji, spremembe pogodbe o koncesiji in pravno varstvo v postopkih podeljevanja koncesij.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša:

- Direktiva 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L št. 94 z dne 28. 3. 2014 str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/23/EU),
- Popravek Direktive 2014/23/EU Evropskega parlamenta in sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L št. 114 z dne 5. 5. 2015),
- Direktiva Sveta št. 89/665/EGS z dne 21. 12. 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (UL L št. 395 z dne 30. 12. 1989, str. 33), nazadnje spremenjene z Direktivo 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L št. 94 z dne 28. 3. 2014, str. 1), in
- Direktiva Sveta št. 92/13/EGS z dne 25. februarja 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o uporabi pravil Skupnosti za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju (UL L št. 76 z dne 23. 3. 1992, str. 14), nazadnje spremenjene z Direktivo 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L št. 94 z dne 28. 3. 2014, str. 1).

1.2. Definicije pojmov

2. člen

(pomen v zakonu uporabljenih pojmov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »koncesija za gradnje« pomeni pravico do izvedbe gradenj, ki jo s pisno sklenjeno odplačno pogodbo koncedent podeli koncesionarju, pri čemer je nadomestilo zgolj pravica do koriščenja gradenj, ki so predmet pogodbe ali ta pravica skupaj s plačilom;
2. »koncesija za storitve« pomeni pravico do opravljanja storitev, razen izvajanja gradenj, ki jo s pisno sklenjeno odplačno pogodbo koncedent podeli koncesionarju, pri čemer je nadomestilo zgolj pravica do opravljanja storitev, ki so predmet pogodbe ali ta pravica skupaj s plačilom;
3. »podelitev koncesije za gradnje ali storitve« pomeni, da se operativno tveganje pri izvajanju teh gradenj ali storitev prenese na koncesionarja in vključuje tveganja, povezana s povpraševanjem, ali tveganje, povezano z dobavo, ali oboje. Šteje se, da koncesionar prevzame operativno tveganje, če pod običajnimi pogoji delovanja ni zagotovljeno, da se mu bodo povrnile naložbe ali stroški, ki nastanejo pri izvajanju gradenj ali storitev, ki so predmet koncesije. Del tveganja, ki se prenese na koncesionarja, vključuje dejansko izpostavljenost tržnim nepredvidljivostim, kar pomeni, da ocenjena morebitna izguba za koncesionarja ni zgolj nominalna ali zanemarljiva;

4. »gospodarski subjekt« pomeni katerokoli fizično ali pravno osebo ali skupino teh oseb, vključno z vsakim začasnim združenjem podjetij, ki na trgu ponujajo izvedbo gradenj, gradbena dela, dobavo blaga ali opravljanje storitev;
5. »ponudnik« pomeni gospodarski subjekt, ki predloži ponudbo;
6. »koncesionar« pomeni gospodarski subjekt, ki mu je bila podeljena koncesija;
7. »pisen ali pisno« pomeni kateri koli izraz, sestavljen iz besed ali števil, ki se lahko prebere, natisne in nato pošlje, vključno z informacijami, poslanimi ali shranjenimi z elektronskimi sredstvi;
8. »izvedba gradnje« pomeni izvedbo ali projektiranje in izvedbo gradenj, povezanih z eno od dejavnosti iz Priloge I Direktive 2014/23/EU, ali gradbena dela ali dokončanje gradbenega dela, s katerimikoli sredstvi v skladu z zahtevami koncedenta, ki odločilno vpliva na vrsto ali projektiranje gradnje;
9. »gradnja« pomeni zaključeno visoko ali nizko gradnjo kot celoto, ki je samozadostna pri izpolnjevanju gospodarske ali tehnične funkcije;
10. »izključna pravica« pomeni z zakonom ali aktom, izdanim na njegovi podlagi, podeljeno pravico, katere namen ali posledica je omejitev pravice izvajanja dejavnosti na en gospodarski subjekt, kar znatno vpliva na možnost drugih gospodarskih subjektov za opravljanje te dejavnosti;
11. »posebna pravica« pomeni z zakonom ali aktom, izdanim na njegovi podlagi, podeljeno pravico, katere namen ali posledica je omejitev pravice izvajanja dejavnosti na več gospodarskih subjektov, kar znatno vpliva na možnost drugih gospodarskih subjektov za opravljanje te dejavnosti;
12. »koncesijski akt« pomeni uredbo vlade ali odlok občine, s katerim se na podlagi ugotovljenega javnega interesa določijo elementi koncesije;
13. »portal javnih naročil« je spletni informacijski portal ministrstva, pristojnega za javna naročila, ki ga upravlja Javno podjetje Uradni list Republike Slovenije, d.o.o., kamor naročniki oziroma koncedenti neposredno pošiljajo v objavo obvestila in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila oziroma koncesijsko ter drugo dokumentacijo, za katero, zakon, ki ureja javno naročanje in ta zakon določata objavo na portalu javnih naročil;
14. »ponudba« pomeni skupek dokumentov, ki jih v postopku podelitve koncesije predloži ponudnik;
15. »dopustna ponudba« pomeni ponudbo, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam koncedenta, določeni v koncesijski dokumentaciji, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija;
16. »koncesijska dajatev« pomeni plačilo koncesionarja za pravico izvajanja koncesije gradnje ali storitve;
17. »koncesijski dokument« pomeni vsak dokument, ki ga pripravi ali ki ga navaja koncedent, da opiše ali določi elemente koncesije ali postopka;
18. »zmerni dobiček« pomeni stopnjo donosa kapitala, ki bi jo povprečni gospodarski subjekt potreboval v celotnem obdobju izvajanja koncesije, ob upoštevanju operativnega tveganja.

1.3. Temeljna načela

3. člen

(načela, na katerih temelji podeljevanje koncesij)

(1) Ureditev sistema podeljevanja koncesij in njegovo izvajanje morajo temeljiti na načelu prostega pretoka blaga, načelu svobode ustanavljanja, načelu prostega pretoka storitev, ki izhajajo iz Pogodbe o delovanju Evropske unije, in na načelih gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti, zagotavljanja konkurence med ponudniki, transparentnosti podeljevanja koncesij, enakopravne obravnave ponudnikov in sorazmernosti.

(2) Pri izvajanju koncesij morajo gospodarski subjekti izpolnjevati veljavne obveznosti na področju okoljskega, socialnega in delovnega prava, ki so določene v pravu Evropske unije, predpisih, ki veljajo v Republiki Sloveniji, kolektivnih pogodbah ali predpisih mednarodnega okoljskega, socialnega in delovnega prava. Seznam mednarodnih socialnih in okoljskih konvencij določata Priloga X Direktive 2014/23/EU.

4. člen

(načelo enakopravne obravnave gospodarskih subjektov)

Koncedent mora zagotoviti, da med gospodarskimi subjekti na vseh stopnjah postopka podelitve koncesije in glede vseh elementov podelitve koncesije ni razlikovanja. Zagotoviti mora tudi, da ne ustvarja okoliščin, ki pomenijo krajevno, stvarno ali osebno diskriminacijo gospodarskih subjektov, diskriminacijo, ki izhaja iz klasifikacije dejavnosti, ki jo opravlja gospodarski subjekt, ali drugo diskriminacijo.

5. člen

(načelo transparentnosti podeljevanja koncesij)

Koncesionar mora biti izbran na pregleden način in po predpisanem postopku. Postopki podeljevanja koncesij po tem zakonu so javni, kar se zagotavlja z brezplačnimi objavami.

6. člen

(načelo sorazmernosti)

Postopek podelitve koncesije se mora izvajati z namenom, da se zagotovi resnična konkurenca in sorazmerno predmetu koncesije, predvsem glede izbire, določitve in uporabe pogojev, zahtev in meril, ki morajo biti smiselno povezana s predmetom koncesije.

1.4. Zavezanci / Stranke

7. člen

(koncedent)

(1) Koncedent po tem zakonu je država oziroma občina.

(2) Kadar koncesijo podeljuje država, vsa pripravljalna dejanja in postopek podelitve koncesije izvede pristojno resorno ministrstvo. Odločitev o podelitvi koncesije sprejme pristojni minister, ki tudi podpiše pogodbo o koncesiji v imenu in za račun države.

8. člen

(gospodarski subjekti)

(1) V postopkih podelitve koncesij lahko sodelujejo skupine gospodarskih subjektov, vključno z začasnimi združenji. Koncedent od njih ne sme zahtevati, da imajo, če želijo oddati ponudbo, določeno pravno obliko.

(2) Od pravnih oseb se lahko zahteva, da v ponudbi navedejo imena in ustrezno strokovno usposobljenost osebja, odgovornega za izvajanje predmeta pogodbe.

(3) Koncedent lahko v koncesijski dokumentaciji določi zahteve v zvezi z ekonomskim in finančnim položajem ali tehnično in strokovno sposobnostjo, ki jih morajo izpolnjevati skupine gospodarskih subjektov, če je to sorazmerno in upravičeno iz objektivnih razlogov.

(4) Kakršni koli pogoji za izvedbo predmeta pogodbe, ki jih morajo izpolnjevati take skupine gospodarskih subjektov, in ki so drugačni od tistih, ki veljajo za posamezne udeležence v postopku podeljevanja koncesije, morajo biti sorazmerni in upravičeni iz objektivnih razlogov.

1.5. Področje uporabe

9. člen

(področje uporabe)

(1) Kadar država ali občina odplačno prenese opravljanje nalog iz svoje pristojnosti na gospodarski subjekt, to stori s podelitvijo koncesije na način, kot ga določa ta zakon.

(2) Ta zakon se uporablja za podelitev vseh koncesij gradenj in koncesij storitev ne glede na vrednost koncesije, razen če je v področnem zakonu za posamezno koncesijo, ki je izključena iz uporabe Direktive 2014/23/EU, določen poseben postopek za podelitev te koncesije.

10. člen
(koncesije, podeljene osebam v javnem sektorju)

(1) Ta zakon se ne uporablja, kadar koncedent podeli koncesijo pravni osebi zasebnega ali javnega prava, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- a) koncedent obvladuje določeno pravno osebo podobno kot svoje službe;
- b) odvisna pravna oseba izvaja več kot 80 odstotkov svojih dejavnosti za izpolnitev nalog, ki ji jih je zaupal koncedent, ki jo obvladuje, ali so ji jih zaupale druge pravne osebe, ki jih obvladuje koncedent, in
- c) v odvisni pravni osebi neposreden zasebni kapital ni udeležen.

(2) Šteje se, da koncedent obvladuje pravno osebo podobno kot svoje službe, če odločilno vpliva na strateške cilje in pomembne odločitve odvisne pravne osebe. Tako obvladovanje lahko izvaja tudi druga pravna oseba, ki jo na enak način obvladuje ta koncedent. Koncedent, ki ne obvladuje pravne osebe zasebnega ali javnega prava kot je določeno v prvem odstavku tega člena, lahko tej pravni osebi vseeno podeli koncesijo, ne da bi pri tem uporabil ta zakon, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- a) koncedent skupaj z drugimi koncedenti obvladuje pravno osebo podobno kot svoje službe,
- b) pravna oseba izvaja več kot 80 odstotkov svojih dejavnosti za izpolnitev nalog, ki so ji jih dali koncedenti, ki jo obvladujejo, ali ki so ji jih dale druge pravne osebe, ki jih obvladujejo ti koncedenti, in
- c) v odvisni pravni osebi neposreden zasebni kapital ni udeležen.

(3) Šteje se, da koncedenti skupaj obvladujejo pravno osebo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- a) organe odločanja odvisne pravne osebe sestavljajo predstavniki vseh udeleženih koncedentov. Posamezni predstavniki lahko zastopajo več sodelujočih koncedentov ali vse sodelujoče koncedente;
- b) ti koncedenti lahko skupaj odločilno vplivajo na strateške cilje in pomembne odločitve odvisne pravne osebe in
- c) odvisna pravna oseba nima interesov, ki so v nasprotju z interesi teh koncedentov, ki jo obvladujejo.

(4) Pri določanju odstotka dejavnosti iz b) točke prvega odstavka in b) točke tretjega odstavka tega člena se upošteva skupni povprečni promet ali drug ustrezen dejavnik, ki temelji na dejavnosti, kot so stroški pravne osebe ali koncedenta v zvezi s storitvami, blagom in gradnjami v treh letih pred podelitvijo koncesije.

(5) Če zaradi datuma, na katerega je bila določena pravna oseba ali koncedent ustanovljen ali je začel opravljati dejavnosti, ali zaradi reorganizacije njegovih dejavnosti, podatki o prometu ali drugem ustreznem dejavniku, temelječem na dejavnosti, kot so stroški, za predhodna tri leta niso na voljo ali niso več relevantni, zadostuje, da pravna oseba v poslovnem načrtu prikaže, da je meritev dejavnosti verodostojna.

(6) Za pogodbo, ki določa ali se z njo izvaja sodelovanje med organi koncedenta ali več koncedenti v primeru občin, s ciljem zagotoviti, da se javne storitve, ki jih morajo opraviti, izvajajo ob uresničevanju ciljev, ki so jim skupni in se pri tem sodelovanju upoštevajo le vidiki javnega interesa, se določbe tega zakona ne uporabljajo.

11. člen
(socialne in druge posebne storitve)

Za koncesije za socialne in druge posebne storitve iz Priloge IV Direktive 2014/23/EU veljajo samo obveznost izvedbe pripravljalnih dejanj, objave namere o načrtovani podelitvi koncesije, objave o podelitvi koncesije ter določbe o pravnem varstvu v postopku podelitve koncesije.

12. člen
(pridržane koncesije)

(1) Koncedent lahko v postopku podelitve koncesije povabi k sodelovanju le invalidska podjetja in zaposlitvene centre, kot jih določa zakon, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, ter socialna podjetja in podjetja s socialno vsebino, kot jih določa zakon, ki ureja socialno podjetništvo.

(2) Koncedent, ki namerava koncesijo pridržati za podjetja iz prejšnjega odstavka, mora to navesti v koncesijski dokumentaciji.

13. člen

(vrednost za objavo)

- (1) Koncedent mora objaviti vsako obvestilo o koncesiji oziroma namero o načrtovani podelitvi koncesije ter obvestilo o podelitvi koncesije na portalu javnih naročil.
- (2) Obvestila v zvezi s koncesijami, katerih vrednost brez DDV je enaka ali višja od 5.225.000 eurov, mora koncedent poslati v objavo tudi v Uradni list Evropske unije.
- (3) Kadar Evropska komisija sprejme spremembo mejne vrednosti za objave iz prejšnjega odstavka, ministrstvo, pristojno za koncesije, v desetih dneh po objavi na svojih spletnih straneh objavi novo evropsko mejno vrednost. Koncedent upošteva spremenjeno mejno vrednost od 1. januarja po njenem sprejetju.

14. člen
(trajanje koncesije)

- (1) Trajanje koncesije je omejeno. Določi ga koncedent glede na zahtevane gradnje ali storitve.
- (2) Pri koncesijah, ki so daljše od pet let, koncesija traja največ tako dolgo, da ne presega obdobja, v katerem lahko koncesionar upravičeno pričakuje, da se mu bodo povrnile naložbe, izvedene za izvajanje gradenj in storitev, upoštevajoč zmerni dobiček. Upoštevajo se začetne in naknadne naložbe, potrebne za uresničitev določenih pogodbenih ciljev.

15. člen
(mešane koncesije)

- (1) Koncesije, katerih predmet so gradnje in storitve, se podelijo v skladu z določbami, veljavnimi za vrsto koncesije, ki je značilna za glavni predmet koncesije.
- (2) Pri mešanih koncesijah, ki jih deloma sestavljajo socialne in druge posebne storitve, deloma pa druge storitve, se glavni predmet določi glede na to, katera od ocenjenih vrednosti storitev je najvišja.
- (3) Kadar je predmet koncesije gradnja ali storitev, za katero se ta zakon uporablja, prav tako pa tudi storitev, za katero se ta zakon ne uporablja, se koncesija podeli ločeno glede na pravno ureditev, ki velja za vsakega od teh delov ali enotno, skladno z določbami tega zakona.
- (4) Kadar gre za kombinacijo podelitve koncesije in oddaje javnega naročila, se za koncesijo sprejme koncesijski akt in izvede enoten postopek, skladno z zakonom, ki ureja javno naročanje.

1.6. Zaupnost in jezik v postopku

16. člen
(zaupnost)

Koncedent ne sme razkriti informacij, ki mu jih gospodarski subjekt predloži in označi kot poslovno skrivnost, kot to določa zakon, ki ureja gospodarske družbe, če drug zakon ne določa drugače. Koncedent mora zagotoviti varovanje podatkov, ki se glede na določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov in varstvo tajnih podatkov, štejejo za osebne ali tajne podatke.

17. člen
(jezik v postopku)

Postopek izbire koncesionarja poteka v slovenskem jeziku.

18. člen
(nomenklature)

Pri podeljevanju koncesij se vsa nomenklatura navaja z uporabo enotnega besednjaka javnih naročil (v besedilu tega zakona: CPV), ki ga določa Uredba (ES) št. 2195/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o enotnem besednjaku javnih naročil (UL L št. 340 z dne 16. 12. 2002, str. 1), nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporabljata postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom – Prilagoditev regulativnemu postopku s pregledom – Četrti del (UL L št. 188 z dne 18. 7. 2009, str. 14).

Drugo poglavje

PRIPRAVLJALNA DEJANJA

19. člen (splošno)

(1) Pripravljalna dejanja za podeljevanje koncesij so vse aktivnosti, ki se izvajajo pred začetkom postopka podeljevanja koncesij.

(2) Pripravljalna dejanja izvaja koncedent v skladu s tem zakonom, področnim zakonom ter ostalimi predpisi, odvisno od vrste in predmeta koncesije.

(3) Pripravljalna dejanja so zlasti:

- imenovanje strokovne komisije,
- izdelava študije upravičenosti podelitve koncesije,
- ocena vrednosti koncesije,
- sprejem koncesijskega akta.

20. člen (strokovna komisija)

(1) Pred začetkom postopka podelitve koncesije predstojnik resornega ministrstva oziroma župan s sklepom imenuje strokovno komisijo in določi obseg nalog strokovne komisije.

(2) Komisijo sestavljajo strokovnjaki pravne, ekonomske ter tehnične ali druge ustrezne stroke, odvisno od predmeta koncesije.

(3) Komisija o posameznih opravljenih dejanjih piše zapisnik.

21. člen (študija upravičenosti podelitve koncesije)

(1) S študijo upravičenosti podelitve koncesije je potrebno:

- utemeljiti z zakonom določen javni interes,
- opredeliti finančne učinke koncesije in trajanje koncesije,
- ugotoviti vpliv na zdravje, okolje, zaščito narave in kulturnih dobrin, kjer je to primerno,
- ugotoviti vpliv izvajanja koncesije na državni proračun oziroma proračun občine ter
- ugotoviti usklajenost z razvojnimi dokumenti.

(2) Kadar se več koncesij istočasno podeljuje za isti ali podoben predmet koncesije, lahko koncedent izdelava eno študijo upravičenosti podelitve koncesij.

(3) Študijo upravičenosti podelitve koncesije sestavljajo splošni del, tehnične, finančne, ekonomske in pravne analize, po potrebi pa še elaborat zaščite okolja, kulturnih dobrin in zdravja, skladno s predpisi glede na predhodno oceno vpliva in kjer je to primerno, ter pripadajoče priloge in zaključek s predlogi.

(4) Splošni del vsebuje opis predmeta ter namen oziroma cilje koncesije, analizo trga, navedbo predpisov, ki se uporabljajo za podeljevanje koncesije, vire informacij in podatkov ter podatke o

avtorjih študije, pogoje, pod katerimi se izvajajo gradnje in/ali storitve, načela izvajanja in nadzora nad koncesijo, načrt izvedbe postopka podelitve koncesije in načrt izvajanja pogodbe o koncesiji.

(5) Finančna in ekonomska analiza vsebuje predvsem analizo stroškov in koristi koncesije glede na razpoložljiva sredstva koncedenta ter določitev trajanja koncesije.

(6) Pravna analiza vsebuje zlasti navedbo in obrazložitev uporabe predpisov za podelitev koncesije, analizo lastninskopravnih vprašanj ter predlog glede pogojev v zvezi s podelitvijo, predlog posebnih pogojev, ki jih mora izpolnjevati koncesionar, razlogov oziroma pogojev ter posledic za prekinitve koncesijske pogodbe, predlog vprašanja izvedbe pogodbenih obveznosti, predlog analize pravic finančnih inštitucij in druga vprašanja finančne podpore koncesije, predlog vprašanja prenosa objekta s koncesionarja na koncedenta ter predlog načina in pogojev reševanja sporov.

(7) Študijo upravičenosti podelitve koncesije za gradnje in za del, ki se nanaša na gradnje pri mešanih koncesijah, koncedent pripravi skladno s predpisom, ki ureja enotno metodologijo za pripravo in obravnavo investicijske dokumentacije na področju javnih financ.

22. člen (ocena vrednosti koncesije)

(1) Vrednost koncesije je celoten promet koncesionarja brez DDV med trajanjem pogodbe, ki ga oceni koncedent kot nadomestilo za izvedbo gradenj in storitev, ki so predmet koncesije, pa tudi za blago, povezano s takšnimi gradnjami in storitvami. Navedena ocena velja, ko je poslano obvestilo o koncesiji oziroma namera o načrtovani podelitvi koncesije.

(2) Pri določanju ocenjene vrednosti koncesije, ki se izračuna z uporabo objektivne metode, koncedent upošteva zlasti:

- vrednost kakršne koli spremembe koncesije in podaljšanja trajanja koncesije;
- prihodke od plačil uporabnikov gradenj ali storitev, ki so predmet koncesije, razen tistih, ki so pobrane v imenu koncedenta;
- plačila ali kakršne koli finančne koristi, ki jih koncesionar prejme od koncedenta, vključno z nadomestilom za izpolnjevanje obveznosti javne službe in državnimi investicijskimi subvencijami;
- vrednost nepovratnih sredstev ali kakršnih koli drugih finančnih koristi, dobljenih od tretjih oseb za izvajanje koncesij;
- prihodke od prodaje sredstev, ki so del koncesije;
- vrednost vsega blaga in storitev, ki jih da koncesionarju na razpolago koncedent, če so potrebni za izvedbo gradenj ali opravljanje storitev;
- kakršne koli nagrade ali plačila ponudnikom.

(3) Metoda, ki se uporablja za izračun ocenjene vrednosti koncesije, ne sme biti izbrana z namenom izogiba objavi v Uradnem listu Evropske unije.

(4) Če je vrednost koncesije ob podelitvi koncesije več kot 20% višja od njene ocenjene vrednosti in je preseгла vrednost, določeno v drugem odstavku 13. člena tega zakona, obvestilo o koncesiji pa ni bilo objavljeno v Uradnem listu Evropske unije, mora koncedent ponoviti postopek in obvestilo o koncesiji oziroma namero o podelitvi koncesije objaviti tudi v Uradnem listu Evropske unije.

(5) Če se lahko zaradi predlagane gradnje ali storitve podelijo koncesije v ločenih sklopih, se upošteva ocenjena skupna vrednost vseh teh sklopov.

(6) Če je skupna vrednost sklopov enaka ali večja od mejne vrednosti za objavo v Uradnem listu Evropske unije, je objava v Uradnem listu Evropske unije obvezna za vse sklope.

23. člen (koncesijski akt)

(1) Koncedent po izračunu ocenjene vrednosti koncesije in na podlagi predlogov iz študije o upravičenosti podelitve koncesije začne postopek podelitve koncesije s sprejemom koncesijskega akta.

(2) Koncesijski akt se sprejme v obliki uredbe vlade oziroma odloka občinskega sveta.

(3) S koncesijskim aktom se na podlagi študije upravičenosti podelitve koncesije:

- ugotovi obstoj zakonsko določenega javnega interesa za določeno gradnjo oziroma storitev;
- sprejme odločitev o prenosu pristojnosti s podelitvijo koncesije;
- določi predmet, obseg in trajanje koncesije;
- določi način podelitve koncesije;
- opredelijo posebni pogoji, specifični glede na vrsto koncesije, ki jih mora izpolnjevati koncesionar;
- določijo merila za izbor;
- določi plačilo koncesijske dajatve;
- določi se metodologija za določanje višine nadomestila za izvajanje koncesije;
- določi tista vsebina pogodbe o koncesiji, ki je specifična glede na vrsto koncesije, ki se podeljuje;
- določijo razlogi in načini prenehanja koncesije;
- določi nadzor nad izvajanjem koncesije.

Tretje poglavje

PRAVILA, KI SE UPORABLJAJO ZA PODELJEVANJE KONCESIJ

3.1. Sporočanje in objava obvestil

24. člen

(pravila za sporočanje)

(1) Koncedent lahko, razen pošiljanja objav z elektronskimi sredstvi in zagotavljanja dostopnosti koncesijskih dokumentov v elektronski obliki, za sporočanje in izmenjavo informacij izbere enega ali več od naslednjih načinov sporočanja:

- z elektronskimi sredstvi;
- po pošti ali telefaksu;
- ustno, vključno prek telefona, za sporočanje, ki se ne nanaša na bistvene elemente postopka podelitve koncesije, če je vsebina ustnega sporočila zadostno dokumentirana na trajnem nosilcu;
- osebna izročitev, dokazana s potrdilom o prejemu.

(2) Izbrana sredstva sporočanja so splošno dostopna in nediskriminatorna ter ne omejujejo gospodarskih subjektov pri dostopu do postopka podeljevanja koncesije. Orodja in naprave, ki se uporabljajo za sporočanje z elektronskimi sredstvi, ter njihove tehnične lastnosti so interoperabilne z izdelki informacijske in komunikacijske tehnologije v splošni uporabi.

(3) Koncedent pri sporočanju, izmenjavi in shranjevanju informacij zagotovi varovanje celovitosti podatkov ter zaupnost ponudb. Vsebinsko ponudb koncedent pregleda šele po izteku roka za njihovo predložitvev.

25. člen

(dostopnost koncesijskih dokumentov v elektronski obliki)

(1) Koncedent od datuma objave obvestila o koncesiji z elektronskimi sredstvi omogoči neomejen, popoln, neposreden in brezplačen dostop do koncesijskih dokumentov, potrebnih za pripravo ponudbe. V besedilu obvestila o koncesiji se navede spletni naslov, na katerem so ti dokumenti dostopni.

(2) Če v ustrezno utemeljenih okoliščinah zaradi izrednih varnostnih ukrepov ali tehničnih razlogov oziroma zaradi izjemne občutljivosti poslovnih informacij, ki zahtevajo zelo visoko raven zaščite, ni mogoče zagotoviti neomejenega, popolnega, neposrednega in brezplačnega dostopa z elektronskimi sredstvi do nekaterih koncesijskih dokumentov, koncedent v obvestilu navede, da bodo ti koncesijski dokumenti poslani z neelektronskimi sredstvi, rok za prejem ponudb pa je podaljšan.

(3) Če koncedent pravočasno prejme zahtevo, vsem ponudnikom, ki sodelujejo v postopku podeljevanja koncesije, zagotovi dodatne informacije o koncesijskih dokumentih najpozneje šest dni pred iztekom roka, ki je določen za prejem ponudb.

26. člen
(vrste, oblika in način objave obvestil)

(1) Vrste obvestil so:

- predhodno informativno obvestilo,
- obvestilo o koncesiji,
- obvestilo o podelitvi koncesije.

(2) Koncedent obvestilo v zvezi s koncesijo pripravi in pošlje v objavo portalu javnih naročil. Objava obvestila v Uradnem listu Evropske unije se zagotovi z elektronskimi sredstvi prek portala javnih naročil, če koncedent v obvestilu označi, da je treba obvestilo objaviti tudi v Uradnem listu Evropske unije. Potrdilo o prejemu obvestila, poslanega v objavo, in potrdilo o njegovi objavi z navedbo datuma objave, ki ga izdala portal javnih naročil in Urad za publikacije Evropske unije šteje kot dokazilo in ga mora koncedent hraniti ter po potrebi predložiti kot dokaz.

(3) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena se objavi v celoti v slovenskem jeziku. V drugih uradnih jezikih Evropske unije se objavi povzetek pomembnih elementov obvestila. Imeti mora obliko standardnih obrazcev, ki jih Evropska komisija določi na podlagi prvega odstavka 33. člena Direktive 2014/23/EU. Nabor podatkov, ki jih morajo vsebovati obvestila iz prvega odstavka tega člena, je določen v Prilogi V, VI, VII in VIII Direktive 2014/23/EU.

(4) Stroški objavljanja obvestil na portalu javnih naročil se krijejo iz proračuna Republike Slovenije, stroški objavljanja obvestil v Uradnem listu Evropske unije pa se krijejo iz proračuna Evropske unije.

(5) Koncedent lahko objavi tudi obvestila o koncesijah, ki jih ni dolžan objaviti po tem zakonu.

27. člen
(pravilo zaporednosti in enakosti objav)

(1) Obvestilo iz prvega odstavka prejšnjega člena se objavi najpozneje pet dni po tem, ko ga je koncedent poslal v objavo. Obvestilo, ki ga je treba objaviti v Uradnem listu Evropske unije, mora biti najprej objavljeno v Uradnem listu Evropske unije. Če koncedent v 48 urah po potrditvi prejema obvestila iz prvega odstavka prejšnjega člena ne prejme potrdila o objavi v Uradnem listu Evropske unije, se obvestilo lahko objavi na portalu javnih naročil, preden se objavi v Uradnem listu Evropske unije. Pred objavo v Uradnem listu Evropske unije se na portalu javnih naročil lahko objavi tudi predhodno informativno obvestilo, vendar po tem, ko je bilo poslano v objavo Uradu za publikacije Evropske unije.

(2) Vsebina obvestila, objavljenega na portalu javnih naročil, mora biti enaka vsebini obvestila, objavljenega v Uradnem listu Evropske unije. V obvestilu mora biti naveden datum, ko je bilo obvestilo poslano v objavo Uradu za publikacije Evropske unije.

28. člen
(predhodno informativno obvestilo)

Z objavo predhodnega informativnega obvestila koncedent sporoči svojo namero o načrtovani podelitvi koncesije za socialne in druge posebne storitve iz Priloge IV Direktive 2014/23/EU.

29. člen
(obvestilo o koncesiji)

(1) Obvestilo o koncesiji se uporablja kot sredstvo za objavo povabila k sodelovanju v postopkih podeljevanja koncesij.

(2) Ne glede na prvi odstavek koncedent ni dolžan objaviti obvestila o koncesiji, če:

- a) gradnje ali storitve lahko zagotovi samo določen gospodarski subjekt iz katerega od naslednjih razlogov:

- cilj koncesije je ustvariti ali pridobiti unikatno umetniško delo ali umetniško uprizoritev;
 - odsotnost konkurence iz tehničnih razlogov;
 - obstoj izključne pravice;
 - zaščita pravic intelektualne lastnine in izključnih pravic;
- b) v predhodnem postopku ni bila predložena nobena ponudba oziroma nobena dopustna ponudba, če prvotni pogoji glede podelitve koncesije niso znatno spremenjeni in je Evropski komisiji na njeno zahtevo poslano poročilo.

(3) Izjeme iz druge do četrte alineje točke a) prejšnjega odstavka se uporabljajo le, če ni ustrezne alternative ali nadomestila in če odsotnost konkurence ni posledica umetnega omejevanja parametrov podeljevanja koncesij.

(4) Koncedent v obvestilu o koncesiji opiše predviden postopek podelitve koncesije in navede okvirni končni rok postopka.

30. člen

(obvestilo o dodatnih informacijah, informacijah o nedokončanem postopku ali popravku)

(1) Koncedent objavi obvestilo o dodatnih informacijah ali popravku, kadar spreminja ali dopolnjuje navedbe v predhodno objavljenem obvestilu ali spreminja ali dopolnjuje koncesijsko dokumentacijo.

(2) Koncedent objavi obvestilo o nedokončanem postopku, kadar ustavi postopek podelitve koncesije ali zavrne vse ponudbe.

31. člen

(obvestila o podelitvi koncesije)

Koncedent najpozneje v 48 dneh po sklenitvi pogodbe o koncesiji pošlje v objavo obvestilo o podelitvi koncesije z rezultati postopka podelitve koncesije.

3.2. Preprečevanje korupcije in nasprotje interesov

32. člen

(preprečevanje korupcije in nasprotij interesov)

(1) Koncedent mora zagotoviti učinkovito preprečevanje goljufij, favoriziranja in korupcije ter učinkovito preprečevanje, odkrivanje in odpravljanje nasprotij interesov pri izvajanju postopkov podelitve koncesij, da se prepreči kakršno koli izkrivljanje konkurence in zagotovi enakopravna obravnava vseh gospodarskih subjektov.

(2) Oseba, ki vodi postopek podelitve koncesije, mora vse osebe, ki so sodelovale pri pripravi dokumentacije v zvezi s podelitvijo koncesije ali so na kateri koli stopnji odločale v teh postopkih, pred sprejetjem odločitve o podelitvi koncesije pisno obvestiti o tem, kdo bo izbrani koncesionar.

(3) Kadar je oseba, ki vodi postopek podelitve koncesije oziroma sodeluje pri pripravi dokumentacije ali njenih delov ali na kateri koli stopnji odloča v postopku podelitve koncesije, neposredno ali posredno povezana z izbranim koncesionarjem na način, da lahko ta povezava oziroma njen zasebni, finančni ali ekonomski interes vpliva na objektivno in nepristransko opravljanje nalog v zvezi z izvajanjem koncesije ali vzbuja dvom o njeni objektivnosti in nepristranskosti, mora ta oseba takoj, ko je glede na okoliščine mogoče, vendar najpozneje pred podelitvijo koncesije, predstojnika organa o tem pisno obvestiti in ravnati v skladu z njegovimi navodili. Predstojnik organa mora v tem primeru zagotoviti, da se naloge opravijo zakonito in nepristransko.

(4) Šteje se, da obstaja neposredna ali posredna povezava s ponudnikom subjektoviz prejšnjega odstavka, če je oseba iz prejšnjega odstavka v zakonski zvezi, zunajzakonski skupnosti, registrirani istospolni partnerski skupnosti, skupnem gospodinjstvu, krvnem sorodstvu v ravni vrsti, krvnem sorodstvu v stranski vrsti do vštetega tretjega kolena, sorodstvu po svaštvu do vštetega drugega kolena, posvojitelj, posvojenec, rejnik, rejnec, v zasebnem poslovnem ali delovnopravnem razmerju s

ponudnikom, njegovim družbenikom z več kot pet odstotnim lastniškim deležem, zakonitim zastopnikom ali prokuristom.

- (5) Koncesionar mora v roku osmih dni po prejemu poziva koncedenta posredovati podatke o:
- svojih ustanoviteljih, družbenikih, delničarjih, komanditistih ali drugih lastnikih in podatke o lastniških deležih navedenih oseb;
 - gospodarskih subjektih, za katere se glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, šteje, da so z njimi povezane družbe.

3.3. Postopkovne določbe

33. člen (koncesijska dokumentacija)

(1) Koncesijsko dokumentacijo koncedent objavi na portalu javnih naročil ali prek njega. Dokumentacija vsebuje najmanj tiste podatke, ki jih zahteva ta zakon, ter osnutek pogodbe o koncesiji. Kot del te dokumentacije se štejejo tudi informacije, ki jih posreduje koncedent gospodarskim subjektom, sodelujočim v postopku podelitve koncesije.

(2) Po izteku roka za prejem ponudb koncedent ne sme več spreminjati ali dopolnjevati koncesijske dokumentacije. Informacije, ki jih posreduje koncedent gospodarskim subjektom na portalu javnih naročil ali prek njega, se štejejo za spremembo, dopolnitev ali pojasnilo koncesijske dokumentacije, če iz vsebine informacij izhaja, da se z njimi spreminja ali dopolnjuje ta dokumentacija ali če se s pojasnilom odpravlja dvomnost navedbe v tej dokumentaciji.

34. člen (tehnične in funkcionalne zahteve)

(1) Tehnične in funkcionalne zahteve, ki izhajajo iz študije o upravičenosti podelitve koncesije, opredeljujejo zahtevane značilnosti gradenj ali storitev, ki so predmet koncesije.

(2) Če tega ne upravičuje predmet koncesije, v tehničnih in funkcionalnih zahtevah ne smejo biti navedeni določena izdelava ali izvor ali določen postopek, značilen za proizvode ali storitve določenega gospodarskega subjekta, ali blagovne znamke, patenti, tipi ali določeno poreklo ali proizvodnja, ki dajejo prednost nekaterim podjetjem ali proizvodom ali jih izločajo. Take navedbe so izjemoma dovoljene, če ni mogoče dovolj natančno in razumljivo opisati predmeta koncesije. Te navedbe morajo vsebovati tudi besedi »ali enakovredni«.

(3) Koncedent ne more zavrniti ponudbe z obrazložitvijo, da ponujene gradnje ali storitve niso skladne s tehničnimi in funkcionalnimi zahtevami, ki jih je navedel, če ponudnik v svoji ponudbi na kakršen koli ustrezen način dokaže, da predlagane rešitve enako izpolnjujejo tehnične in funkcionalne zahteve.

35. člen (roki za prejem ponudb)

(1) Minimalni rok za prejem ponudb je 30 dni od datuma, ko je bilo poslano v objavo obvestilo o koncesiji. Koncedent pri določanju rokov za prejem ponudb upošteva kompleksnost koncesije in čas, potreben za pripravo ponudb.

(2) Če se postopek izvaja v zaporednih fazah, je minimalni rok za prejem prvih ponudb 22 dni od datuma, ko je poslano v objavo obvestilo o koncesiji.

(3) Koncedent lahko za pet dni skrajša rok za prejem ponudb iz prvega odstavka tega člena, če se ponudbe lahko oddajo z elektronskimi sredstvi.

(4) Kadar je ponudbe mogoče sestaviti šele po ogledu lokacije na kraju samem, če je ogled lokacije obvezen, ali po pregledu spremne dokumentacije h koncesijskih dokumentaciji na kraju samem, se določijo roki za prejem ponudb, ki so daljši od minimalnega roka tako, da se lahko vsi gospodarski subjekti seznanijo z vsemi informacijami, ki so potrebne za pripravo ponudb.

(5) Da se lahko vsi gospodarski subjekti seznanijo z vsemi informacijami, ki so potrebne za pripravo ponudb, koncedent rok za prejem ponudb podaljša v naslednjih primerih:

a) če iz kakršnega koli razloga dodatne informacije, čeprav jih je gospodarski subjekt pravočasno zahteval, niso bile predložene najpozneje šest dni pred iztekom roka za prejem ponudb;

b) če je bila koncesijska dokumentacija bistveno spremenjena pozneje kot šest dni pred iztekom roka za prejem ponudb.

(6) Podaljšanje roka mora biti sorazmerno s pomembnostjo informacij ali sprememb.

(7) Če dodatne informacije niso bile pravočasno zahtevane ali je njihov pomen pri pripravi ponudb zanemarljiv, podaljšanje roka ni potrebno.

3.4. Ugotavljanje sposobnosti

36. člen

(razlogi za izključitev)

(1) Koncedent mora iz sodelovanja v postopku podelitve koncesije izključiti gospodarski subjekt, če pri preverjanju ugotovi ali je drugače seznanjen, da je bila gospodarskemu subjektu ali osebi, ki je članica upravnega, vodstvenega ali nadzornega organa tega gospodarskega subjekta ali ki ima pooblastila za njegovo zastopanje ali odločanje ali nadzor v njem, izrečena pravnomočna sodba, ki ima elemente naslednjih kaznivih dejanj, ki so opredeljena v Kazenskem zakoniku (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo in 54/15; v nadaljnjem besedilu: KZ-1):

- terorizem (108. člen KZ-1),
- financiranje terorizma (109. člen KZ-1),
- ščuvanje in javno povečevanje terorističnih dejanj (110. člen KZ-1),
- novačenje in usposabljanje za terorizem (111. člen KZ-1),
- spravljanje v suženjsko razmerje (112. člen KZ-1),
- trgovina z ljudmi (113. člen KZ-1),
- sprejemanje podkupnine pri volitvah (157. člen KZ-1),
- kršitev temeljnih pravic delavcev (196. člen KZ-1),
- goljufija (211. člen KZ-1),
- protipravno omejevanje konkurence (225. člen KZ-1),
- povzročitev stečaja z goljufijo ali nevestnim poslovanjem (226. člen KZ-1),
- oškodovanje upnikov (227. člen KZ-1),
- poslovna goljufija (228. člen KZ-1),
- goljufija na škodo Evropske unije (229. člen KZ-1),
- preslepitev pri pridobitvi in uporabi posojila ali ugodnosti (230. člen KZ-1),
- preslepitev pri poslovanju z vrednostnimi papirji (231. člen KZ-1),
- preslepitev kupcev (232. člen KZ-1),
- neupravičena uporaba tuje oznake ali modela (233. člen KZ-1),
- neupravičena uporaba tujega izuma ali topografije (234. člen KZ-1),
- ponareditev ali uničenje poslovnih listin (235. člen KZ-1),
- izdaja in neupravičena pridobitev poslovne skrivnosti (236. člen KZ-1),
- zloraba informacijskega sistema (237. člen KZ-1),
- zloraba notranje informacije (238. člen KZ-1),
- zloraba trga finančnih instrumentov (239. člen KZ-1),
- zloraba položaja ali zaupanja pri gospodarski dejavnosti (240. člen KZ-1),
- nedovoljeno sprejemanje daril (241. člen KZ-1),
- nedovoljeno dajanje daril (242. člen KZ-1),
- ponarejanje denarja (243. člen KZ-1),
- ponarejanje in uporaba ponarejenih vrednotnic ali vrednostnih papirjev (244. člen KZ-1),
- pranje denarja (245. člen KZ-1),
- zloraba negotovinskega plačilnega sredstva (246. člen KZ-1),
- uporaba ponarejenega negotovinskega plačilnega sredstva (247. člen KZ-1),
- izdelava, pridobitev in odtujitev pripomočkov za ponarejanje (248. člen KZ-1),
- davčna zatajitev (249. člen KZ-1),
- tihotapstvo (250. člen KZ-1),
- zloraba uradnega položaja ali uradnih pravic (257. člen KZ-1),
- oškodovanje javnih sredstev (257.a člen KZ-1),
- izdaja tajnih podatkov (260. člen KZ-1),
- jemanje podkupnine (261. člen KZ-1),
- dajanje podkupnine (262. člen KZ-1),
- sprejemanje koristi za nezakonito posredovanje (263. člen KZ-1),

- dajanje daril za nezakonito posredovanje (264. člen KZ-1),
- hudodelsko združevanje (294. člen KZ-1).

(2) Koncedent mora iz sodelovanja v postopku podelitve koncesije izključiti tudi gospodarski subjekt, če pri preverjanju ugotovi, da gospodarski subjekt ne izpolnjuje obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih pobira davčni organ v skladu s predpisi države, v kateri ima sedež in predpisi države koncedenta, če vrednost teh neplačanih zapadlih obveznosti na dan izdaje potrdila znaša 50 eurov ali več. Šteje se, da gospodarski subjekt ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega stavka tudi, če na dan oddaje ponudbe ni imel predloženih vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih petih let do dne predložitve ponudbe.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena pa koncedentu izjemoma iz sodelovanja v postopku podelitve koncesije ni treba izključiti gospodarskega subjekta, če podelitev koncesije temu ponudniku upravičujejo tako pomembni razlogi, povezani z javnim interesom, kot so javno zdravje, življenje ljudi ali varstvo okolja.

(4) Koncedent mora iz posameznega postopka podelitve koncesije izključiti gospodarski subjekt:

- (a) če mu je bila v zadnjih treh letih pred potekom roka za oddajo ponudb s pravnomočno odločbo pristojnega organa Republike Slovenije ali druge države članice ali tretje države dvakrat izrečena globa zaradi prekrška v zvezi s plačilom za delo,
- (b) če se je nad gospodarskim subjektom začel postopek zaradi insolventnosti ali prisilnega prenehanja po zakonu, ki ureja postopek zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja, ali postopek likvidacije po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, če njegova sredstva ali poslovanje upravlja upravitelj ali sodišče, ali če so njegove poslovne dejavnosti začasno ustavljene, ali če se je v skladu s predpisi druge države nad njim začel postopek ali pa je nastal položaj z enakimi pravnimi posledicami;
- (c) če je ta na dan, ko poteče rok za prejem ponudb, izločen iz postopkov oddaje javnih naročil zaradi uvrstitve v evidenco gospodarskih subjektov z negativnimi referencami.

(5) Ne glede na določila b) točke prejšnjega odstavka se koncedent lahko odloči, da iz postopka podelitve koncesije ne izključi gospodarskega subjekta, pri katerem je sodišče pravnomočno odločilo o potrditvi prisilne poravnave.

(6) Koncedent lahko iz sodelovanja v postopku podelitve koncesije izključi gospodarski subjekt tudi v naslednjih primerih, pri čemer v primerih iz c), d), g) in h) točke tega odstavka lahko izključi gospodarski subjekt ne glede na to, ali je takšno izključitev predvidel v koncesijski dokumentaciji:

- (a) če lahko koncedent na kakršen koli način izkaže kršitev obveznosti iz drugega odstavka 3. člena tega zakona;
- (b) če lahko koncedent z ustreznimi sredstvi izkaže, da je gospodarski subjekt zagrešil hujšo kršitev poklicnih pravil, zaradi česar je omajana njegova integriteta;
- (c) če lahko koncedent upravičeno sklepa, da je gospodarski subjekt z drugimi gospodarskimi subjekti sklenil dogovor, katerega cilj ali učinek je preprečevati, omejevati ali izkrivljati konkurenco. Šteje se, da je sklepanje koncedenta iz prejšnjega stavka upravičeno, če organ, pristojen za varstvo konkurence, na podlagi prijave koncedenta v 15 dneh koncedentu sporoči, da bo uvedel postopek ugotavljanja kršitve;
- (d) če nasprotja interesov iz tretjega odstavka 32. člena tega zakona ni mogoče učinkovito odpraviti z drugimi, blažjimi ukrepi;
- (e) če izkrivljanje konkurence zaradi morebitnega predhodnega sodelovanja gospodarskih subjektov pri pripravi koncesijske dokumentacije ni mogoče učinkovito odpraviti z drugimi, blažjimi ukrepi;
- (f) če so se pri gospodarskem subjektu pri prejšnji pogodbi o izvedbi javnega naročila ali prejšnji pogodbi o koncesiji, sklenjeni s koncedentom, pokazale precejšnje ali stalne pomanjkljivosti pri izpolnjevanju ključne obveznosti, zaradi česar je koncedent predčasno odstopil od prejšnjega naročila oziroma pogodbe o koncesiji ali uveljavljal odškodnino ali so bile izvedene druge primerljive sankcije;
- (g) če je gospodarski subjekt kriv resnih zavajajočih razlag pri dajanju informacij, zahtevanih zaradi preverjanja odsotnosti razlogov za izključitev ali izpolnjevanja pogojev za sodelovanje, ali če ni razkril teh informacij ali če ne more predložiti dokumentov, ki se zahtevajo kot dokazila;
- (h) če je gospodarski subjekt poskusil neupravičeno vplivati na odločanje koncedenta ali pridobiti zaupne informacije, zaradi katerih bi lahko imel neupravičeno prednost v postopku podelitve koncesije, ali iz malomarnosti predložiti zavajajoče informacije, ki bi lahko pomembno vplivale na odločitve o izključitvi, izboru ali podelitvi koncesije.

(7) Koncedent iz postopka podelitve koncesije kadar koli v postopku izključi gospodarski subjekt, če se izkaže, da je pred ali med postopkom podelitve koncesije ta subjekt glede na storjena ali neizvedena dejanja v enem od položajev iz prvega, drugega ali četrtega odstavka tega člena. Koncedent pa lahko kadar koli v postopku izključi tudi gospodarski subjekt, če se izkaže, da je pred ali med postopkom podelitve koncesije ta subjekt glede na storjena ali neizvedena dejanja v enem od položajev iz šestega odstavka tega člena.

(8) Gospodarski subjekt, ki je v enem od položajev iz prvega ali šestega odstavka tega člena, lahko koncedentu predloži dokaze, da je sprejel zadostne ukrepe, s katerimi lahko dokaže svojo zanesljivost kljub obstoju razlogov za izključitev. Za zadostne ukrepe šteje plačilo ali zaveza plačati nadomestilo za vso škodo, povzročeno s kaznivim dejanjem ali kršitvijo, aktivno sodelovanje s preiskovalnimi organi za celotno razjasnitev dejstev in okoliščin ter sprejetje konkretnih tehničnih, organizacijskih in kadrovskih ukrepov, ustreznih za preprečitev nadaljnjih kaznivih dejanj ali kršitev. Pri ocenjevanju ukrepov, ki jih sprejme gospodarski subjekt, koncedent upošteva resnost in posebne okoliščine kaznivega dejanja ali kršitve. Če koncedent oceni, da dokazi, ki jih je predložil gospodarski subjekt, zadoščajo, gospodarskega subjekta ne glede na prvi in šesti odstavek tega člena ne izključi iz postopka podelitve koncesije. Če koncedent oceni, da ukrepi ne zadoščajo, gospodarskemu subjektu pošlje utemeljitev takšne odločitve.

(9) Gospodarski subjekt, ki je bil iz sodelovanja v postopkih javnega naročanja ali postopkih za podelitev koncesije izključen na podlagi pravnomočne sodbe ali odločbe o prekršku, ki učinkuje v Republiki Sloveniji, v času trajanja izključitve ni upravičen do uporabe možnosti iz prejšnjega odstavka tega člena.

(10) Kadar pravnomočna sodba za kaznivo dejanje iz prvega odstavka tega člena ne določa trajanja izključitve iz postopkov podelitve koncesije in koncedent oceni, da ukrepi, ki jih je gospodarski subjekt sprejel v skladu z osmim odstavkom tega člena, niso zadostni, koncedent gospodarski subjekt izloči iz postopka podelitve koncesije, če od datuma izreka pravnomočne sodbe za kaznivo dejanje iz prvega odstavka tega člena še ni preteklo pet let. Koncedent izloči gospodarski subjekt iz postopka podelitve koncesije iz razloga iz šestega odstavka tega člena, če od datuma dejanja ali dogodka iz šestega odstavka tega člena še ni preteklo tri leta in koncedent oceni, da ukrepi, ki jih je gospodarski subjekt sprejel v skladu z osmim odstavkom tega člena, niso zadostni.

37. člen (pogoji za sodelovanje)

(1) Koncedent določi objektivna pravila in pogoje za sodelovanje, ki se lahko nanašajo na:

- a) ustreznost za opravljanje poklicne dejavnosti;
- b) ekonomski in finančni položaj;
- c) tehnično in strokovno sposobnost.

(2) Kot zahtevo za sodelovanje lahko koncedent gospodarskim subjektom naloži le pogoje iz tega člena. Koncedent v postopek podelitve koncesije vključi le tiste zahteve, ki so potrebne za zagotovitev, da ima ponudnik ustrezne pravne in finančne zmogljivosti ter tehnične in strokovne sposobnosti za izvajanje koncesije, ki se podeljuje. Vse zahteve morajo biti povezane in sorazmerne s predmetom koncesije.

(3) Glede ustreznosti za opravljanje poklicne dejavnosti lahko koncedent od gospodarskih subjektov zahteva, da so vpisani v enega od poklicnih ali poslovnih registrov, ki se vodijo v državi članici, v kateri ima gospodarski subjekt sedež. Seznam poklicnih ali poslovnih registrov v državah članicah Evropske unije določa Priloga XI Direktive 2014/24/EU.

(4) Če morajo imeti gospodarski subjekti določeno dovoljenje ali biti člani določene organizacije, da lahko v svoji matični državi opravljajo določeno storitev, lahko koncedent v postopku podelitve koncesije za storitve od njih zahteva, da predložijo dokazilo o tem dovoljenju ali članstvu.

(5) Glede ekonomskega in finančnega položaja lahko koncedent določi zahteve, s katerimi zagotovi, da imajo gospodarski subjekti potrebne ekonomske in finančne zmogljivosti za izvajanje koncesije.

(6) Kadar je koncesija razdeljena na sklope, se ta člen uporablja za vsak posamezni sklop.

(7) Glede tehnične in strokovne sposobnosti lahko koncedent določi zahteve, s katerimi zagotovi, da imajo gospodarski subjekti potrebne človeške in tehnične vire ter izkušnje za izvajanje koncesije v skladu z ustreznim standardom kakovosti. Koncedent lahko zahteva zlasti, da imajo gospodarski subjekti zadostne izkušnje, ki jih izkažejo z ustreznimi referencami. Koncedent lahko domneva, da gospodarski subjekt nima zahtevanih strokovnih sposobnosti, če pri gospodarskem subjektu zasledi nasprotje interesov, ki bi lahko negativno vplivali na izvajanje koncesije.

(8) Koncedent v obvestilu o koncesiji ali predhodnem informativnem obvestilu navede zahtevane pogoje za sodelovanje, ki so lahko izraženi kot najnižja stopnja usposobljenosti, vključno z ustreznimi dokazili.

38. člen (dokazila)

(1) Koncedent lahko zahteva potrdila, izjave in druga dokazila iz tega člena kot dokaz neobstoja razlogov za izključitev iz 36. člena tega zakona in kot dokaz izpolnjevanja pogojev za sodelovanje v skladu z 37. členom tega zakona.

(2) Kot zadosten dokaz, da ne obstajajo razlogi za izključitev iz 36. člena tega zakona, koncedent sprejme naslednja dokazila:

- v zvezi s prvim odstavkom 36. člena tega zakona izpis iz ustreznega registra, kakršen je sodni register, če tega registra ni, pa enakovreden dokument, ki ga izda pristojni sodni ali upravni organ v Republiki Sloveniji, drugi državi članici ali matični državi ali državi, v kateri ima sedež gospodarski subjekt, in iz katerega je razvidno, da ne obstajajo razlogi za izključitev;
- v zvezi z drugim odstavkom 36. člena tega zakona in b) točko četrtega odstavka 36. člena tega zakona potrdilo, ki ga izda pristojni organ v Republiki Sloveniji, drugi državi članici ali tretji državi, ki ne sme biti starejše od 30 dni;
- v zvezi z a) točko četrtega odstavka 36. člena tega zakona izpis iz evidence o pravnomočnih odločbah o prekrških, ki jo vodi pristojni organ v Republiki Sloveniji, drugi državi članici ali tretji državi.

(3) Če država članica ali tretja država dokumentov in potrdil iz prejšnjega odstavka ne izdaja, jih je mogoče nadomestiti z zapriseženo izjavo, če ta v državi članici ali tretji državi ni predvidena, pa z izjavo določene osebe, dano pred pristojnim sodnim ali upravnim organom, notarjem ali pred pristojno poklicno ali trgovinsko organizacijo v matični državi te osebe ali v državi, v kateri ima sedež gospodarski subjekt.

(4) Podatke, ki se vodijo v uradnih evidencah in ponudnik za njih ni predložil dokazila sam, lahko koncedent pridobi sam iz uradnih evidenc, če ponudnik za to poda soglasje.

(5) Koncedent preveri pogoje za sodelovanje v zvezi s strokovno in tehnično sposobnostjo ter finančnim in ekonomskim položajem ponudnikov na podlagi njihovih lastnih izjav ter navedb, ki jih morajo priložiti kot dokazila v skladu z zahtevami iz obvestila o koncesiji.

(6) Pred sprejemom odločitve o podelitvi koncesije, mora koncedent preveriti vse izjave in navedbe ponudnika, ki je glede na merila predložil najugodnejšo ponudbo.

39. člen (uporaba zmogljivosti drugih subjektov)

(1) Gospodarski subjekt lahko za izpolnjevanje pogojev v zvezi z ekonomskim in finančnim položajem ter tehnično in strokovno sposobnostjo po potrebi za posamezno koncesijo uporabi zmogljivosti drugih subjektov, ne glede na pravno razmerje med njim in temi subjekti. Glede izpolnjevanja pogojev v zvezi z izobrazbo in strokovno usposobljenostjo izvajalca storitev ali gradenj in vodstvenih delavcev podjetja ter izpolnjevanja pogojev v zvezi z ustreznimi poklicnimi izkušnjami pa lahko gospodarski subjekt uporabi zmogljivosti drugih subjektov le, če bodo slednji izvajali gradnje ali storitve, za katere se zahtevajo te zmogljivosti. Če želi gospodarski subjekt uporabiti zmogljivosti drugih subjektov, mora koncedentu dokazati, da bo imel na voljo potrebna sredstva, na primer s predložitvijo zagotovil teh subjektov v ta namen.

(2) Koncedent v skladu s prejšnjim členom tega zakona preveri, ali subjekti, katerih zmogljivosti namerava uporabiti gospodarski subjekt, izpolnjujejo ustrezne pogoje za sodelovanje in ali zanje obstajajo razlogi za izključitev. Koncedent mora od gospodarskega subjekta zahtevati zamenjavo subjekta, ki ne izpolnjuje pogojev za sodelovanje ali v zvezi s katerim obstajajo obvezni razlogi za izključitev. Koncedent pa lahko od gospodarskega subjekta zahteva zamenjavo subjekta tudi, če v zvezi z njim obstajajo neobvezni razlogi za izključitev.

(3) Če gospodarski subjekt uporabi zmogljivosti drugih subjektov glede izpolnjevanja pogojev v zvezi z ekonomskim in finančnim položajem, lahko koncedent zahteva, da so gospodarski subjekt in navedeni subjekti skupaj odgovorni za izvedbo koncesije. Pod enakimi pogoji lahko skupina gospodarskih subjektov uporabi zmogljivosti sodelujočih v tej skupini ali drugih subjektov.

3.5. Merila za izbor

40. člen (merila za izbor)

(1) Koncesija se podeli na podlagi objektivnih meril, ki so skladna z načeli tega zakona. Merila za podelitev morajo biti nediskriminatorna, sorazmerna in povezana s predmetom koncesije. Med drugim lahko vključujejo okoljska ali socialna merila.

(2) Merila za izbiro morajo zagotoviti možnost učinkovite konkurence, spremljati pa jih morajo podrobni opisi, ki omogočajo učinkovito preverjanje informacij, ki jih predložijo ponudniki, da se oceni, kako ponudba izpolnjuje merila za podelitev koncesije. V primeru dvoma mora koncedent preveriti točnost informacij in dokazil, ki jih je glede meril za podelitev koncesije predložil ponudnik.

(3) Koncedent našteje merila v padajočem zaporedju glede na pomembnost.

(4) Če koncedent prejme ponudbo, v kateri je predlagana izvirna idejna rešitev z izjemno funkcionalno učinkovitostjo, ki je skrben koncedent ni mogel predvideti, lahko koncedent ne glede na prejšnji odstavek izjemoma spremeni vrstni red meril za podelitev in tako upošteva to inovativno rešitev. Koncedent v tem primeru vse ponudnike obvesti o spremembi zaporedja meril in objavi novo obvestilo o koncesiji ob upoštevanju rokov iz 35. člena tega zakona. Sprememba vrstnega reda ne sme povzročiti diskriminacije.

41. člen (pogajanja)

(1) V kolikor se namerava koncedent v postopku podelitve koncesije pogajati, mora to namero napovedati v obvestilu o koncesiji.

(2) Predmet koncesije, merila za izbor in pogoji za sodelovanje se med pogajanja ne smejo spreminjati.

42. člen (sprejem odločitve o podelitvi koncesije in obveščanje ponudnikov)

(1) Koncedent v roku pet dni po končanem preverjanju in ocenjevanju ponudb obvesti vsakega ponudnika o sprejetih odločitvah v zvezi s podelitvijo koncesije.

(2) Odločitev iz prejšnjega odstavka koncedent sprejme najpozneje v roku 90 dni od roka za prejem ponudb in mora vsebovati:

- razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika,
- značilnosti in prednosti izbrane ponudbe ter ime uspešnega ponudnika,
- v primeru izvedbe pogajanj, kratek opis poteka pogajanj,
- razloge za morebitno odločitev, da se koncesija, za katero je bilo objavljeno obvestilo o koncesiji, ne podeli ali da se postopek ponovno začne.

(3) Koncedent se lahko odloči, da nekatere informacije iz prejšnjih odstavkov v zvezi z odločitvijo izpusti, če bi objava takšnih informacij ovirala izvajanje zakona ali bi bila drugače v nasprotju z javnim

interesom, če bi škodila upravičenim poslovnim interesom javnih ali zasebnih gospodarskih subjektov ali če bi lahko posegala v pošteno konkurenco med njimi.

(4) Koncedent lahko do pravnomočnosti odločitve o podelitvi koncesije, z namenom odprave nezakonnosti, po predhodni ugotovitvi utemeljenosti spremembe, svojo odločitev na lastno pobudo spremeni in sprejme novo odločitev, s katero nadomesti prejšnjo. Koncedent sprejme novo odločitev upošteva določbe tega člena. Koncedent lahko spremeni odločitev o podelitvi koncesije tudi po prejemu zahtevka za pravno varstvo, če je pred spremembo te odločitve odločil o zahtevku za pravno varstvo. V tem primeru mora biti nova odločitev o podelitvi koncesije skladna z odločitvijo o zahtevku za pravno varstvo. Kadar koncedent v skladu s tem odstavkom sprejme novo odločitev o podelitvi koncesije, teče rok za uveljavitev pravnega varstva od dneva vročitve nove odločitve.

(5) Odločitev o podelitvi koncesije postane pravnomočna z dnem, ko zoper njo ni mogoče zahtevati pravnega varstva.

(6) Koncedent o vseh odločitvah v skladu s tem členom obvesti ponudnike tako, da podpisano odločitev iz tega člena objavi na portalu javnih naročil. Koncedent svojo odločitev obrazloži v skladu z določbami tega člena. Odločitev se šteje za vročeno z dnem objave na portalu javnih naročil.

(7) Koncedent v odločitvah iz tega člena opozori ponudnike o možnem pravnem varstvu ter navede:

- kje in v kakšnem roku se vloži zahteva za uveljavitev pravnega varstva v postopku podelitve koncesije, in
- višino takse za postopek pravnega varstva v postopku podelitve koncesije, transakcijski račun, na katerega se ta vplača, sklic, ki se pri tem navede, ter opozorilo, da je potrebno zahtevku za revizijo priložiti potrdilo o plačilu takse.

43. člen (obdobje mirovanja)

Koncedent do pravnomočnosti odločitve o podelitvi koncesije ne sme skleniti pogodbe o koncesiji.

3.6. Pravno varstvo v postopkih podeljevanja koncesij

44. člen (pravno varstvo)

Pravno varstvo v postopku podelitve koncesije se zagotavlja v skladu z zakonom, ki ureja pravno varstvo v postopkih javnega naročanja.

45. člen (prekrškovni organ)

(1) Nadzor nad izvajanjem tega zakona, kot prekrškovni organ, izvaja Državna revizijska komisija.

(2) Postopek o prekršku vodi in o njem odloča pooblaščen uradna oseba Državne revizijske komisije, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi sprejetih predpisov. Pooblaščen uradno osebo določi predsednik Državne revizijske komisije v skladu z zakonom, ki ureja prekrške.

(3) Kadar Državna revizijska komisija v skladu s tem zakonom ugotavlja pogoje za začetek postopka o prekršku zoper koncedenta, ponudnika, koncesionarja ali podizvajalca in njihove odgovorne osebe ali zbira dodatne dokumente in dokaze o morebitnem prekršku koncedenta, ponudnika, podizvajalca in njihovih odgovornih oseb, morajo koncedent, ponudnik, koncesionar, podizvajalec in njihove odgovorne osebe Državni revizijski komisiji najpozneje v treh delovnih dneh po prejemu njenega pisnega poziva odstopiti vse dokumente in dokaze, na odstop katerih jih je Državna revizijska komisija pozvala.

POGODBA O KONCESIJI

46. člen (pogodba o koncesiji)

- (1) Koncedent najpozneje v roku 10 dni po preteku obdobja mirovanja pozove izbranega ponudnika k podpisu pogodbe o koncesiji.
- (2) Če izbrani ponudnik ne podpiše pogodbe v roku 10 dni od poziva k sklenitvi pogodbe, koncedent odpravi odločitev o podelitvi koncesije.
- (3) V primeru iz prejšnjega odstavka koncedent lahko sprejme novo odločitev o podelitvi koncesije naslednjemu najugodnejšemu ponudniku, ob upoštevanju 42. člena tega zakona.
- (4) S pogodbo o koncesiji koncedent in koncesionar uredita medsebojna razmerja v zvezi z izvajanjem koncesije.
- (5) S pogodbo o koncesiji se, skladno s koncesijskim aktom in odločitvijo o podelitvi koncesije, uredijo vsa vprašanja, povezana z lastništvom nepremičnin in drugim premoženjem, ki je predmet pogodbe o koncesiji in lastništvom nepremičnin in drugega premoženja, ki nastane na podlagi pogodbe o koncesiji v času izvajanja in po prenehanju koncesije.
- (6) Pogodba o koncesiji, ki jo podpišeta koncedent in koncesionar, v bistvenih delih ne sme odstopati od osnutka pogodbe iz koncesijske dokumentacije, razen če je bila v postopku podelitve koncesije posamezna določba osnutka pogodbe predmet pogajanj med koncedentom in ponudnikom.
- (7) Če koncesionar poleg koncesije izvaja tudi druge dejavnosti, mora voditi ločeno računovodstvo za vsako dejavnost.
- (8) V primeru neskladja med določbami koncesijskega akta in določbami pogodbe o koncesiji veljajo določbe koncesijskega akta.
- (9) V kolikor ni s tem ali z drugim zakonom drugače določeno, se za pogodbeno razmerje med koncedentom in koncesionarjem smiselno uporabljajo splošna pravila civilnega prava.

47. člen (izvajanje koncesije s podizvajalcem)

- (1) Koncesionar lahko del koncesije odda v podizvajanje.
- (2) Za namen tega zakona je podizvajalec gospodarski subjekt, ki je pravna ali fizična oseba in za koncesionarja, s katerim je koncedent sklenil pogodbo o koncesiji, lahko izvaja storitev oziroma gradnjo, ki je neposredno povezana s predmetom koncesije.
- (3) Izvajanje dela koncesije s podizvajalcem ne vpliva na odgovornost koncesionarja za izvedbo koncesije, določeno v pogodbi o koncesiji.
- (4) Če bo ponudnik izvajal koncesijo s podizvajalci, mora v ponudbi:
 - navesti vse podizvajalce ter vsak del koncesije, ki ga namerava oddati v podizvajanje,
 - kontaktne podatke in zakonite zastopnike predlaganih podizvajalcev.
- (5) Koncesionar mora med izvajanjem koncesije koncedenta obvestiti o morebitnih spremembah informacij iz prejšnjega odstavka, in sicer najkasneje v petih dneh po spremembi. V primeru naknadne vključitve novih podizvajalcev mora koncesionar skupaj s predlogom posredovati tudi podatke in dokumente iz druge alineje prejšnjega odstavka.
- (6) Koncedent mora zavrniti vsakega podizvajalca, če zanj obstajajo razlogi za izključitev iz prvega, drugega ali četrtega odstavka 36. člena tega zakona, razen v primeru iz tretjega odstavka 36. člena tega zakona, lahko pa zavrne vsakega podizvajalca tudi, če zanj obstajajo razlogi za izključitev iz šestega odstavka 36. člena tega zakona.
- (7) Koncedent lahko zavrne predlog za zamenjavo podizvajalca oziroma vključitev novega podizvajalca tudi, če bi to lahko vplivalo na nemoteno izvajanje ali dokončanje del in če novi

podizvajalec ne izpolnjuje pogojev, ki jih je postavil koncedent v koncesijski dokumentaciji. Koncedent mora o morebitni zavrnitvi novega podizvajalca obvestiti koncesionarja najpozneje v desetih dneh od prejema predloga.

48. člen
(spremembe pogodbe o koncesiji med veljavnostjo)

(1) V skladu s tem zakonom se lahko pogodba o koncesiji spremeni, ne da bi koncedent izvedel nov postopek za podelitev koncesije, v katerem koli od naslednjih primerov:

- (a) če so pogoji, obseg in vrsta možnih sprememb ali opcij, ne glede na njihovo denarno vrednost, predvideni v koncesijski dokumentaciji in prvotni pogodbi o koncesiji na jasen, natančen in nedvoumen način. Predvidene spremembe ali opcije ne smejo spremeniti splošne narave koncesije;
- (b) za dodatne gradnje ali storitve, ki jih izvede prvotni koncesionar, če so potrebne, čeprav niso bile vključene v prvotno pogodbo o koncesiji, če zamenjava koncesionarja ni mogoča iz ekonomskih ali tehničnih razlogov, kot so zahteve glede zamenljivosti ali interoperabilnosti z obstoječo opremo, storitvami ali instalacijami, zagotovljenimi v okviru prvotne pogodbe o koncesiji ter bi koncedentu povzročila velike nevšečnosti ali znatno podvajanje stroškov. Vendar pri koncesijah, ki jih koncedent podeli za izvajanje dejavnosti, ki ni navedena v Prilogi II Direktive 2014/23/EU, povečanje vrednosti ne sme presegati 50 % vrednosti prvotne koncesije. Če je opravljenih več zaporednih sprememb, ta omejitev velja za vrednost vseh sprememb skupaj. Te zaporedne spremembe niso namenjene obidu določb tega zakona;
- (c) če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - sprememba je bila potrebna zaradi okoliščin, ki jih skrben koncedent ni mogel predvideti,
 - sprememba ne spreminja splošne narave koncesije,
 - pri koncesijah, ki jih koncedent podeli za izvajanje dejavnosti, ki ni na seznamu v Prilogi II Direktive 2014/23/EU povečanje vrednosti ne presega 50 % vrednosti prvotne koncesije. Če je opravljenih več zaporednih sprememb, ta omejitev velja za vrednost vseh sprememb skupaj. Te zaporedne spremembe niso namenjene obidu določb tega zakona;
- (d) če koncesionarja, ki mu je koncedent prvotno podelil koncesijo, zamenja nov koncesionar na način, da drug gospodarski subjekt, ki izpolnjuje prvotno določene pogoje za ugotavljanje sposobnosti, v celoti ali delno nasledi prvotnega koncesionarja po prestrukturiranju podjetja, vključno s prevzemom, združitvijo, pripojitvijo ali insolventnostjo, če to ne vključuje drugih bistvenih sprememb pogodbe in ni namenjeno obidu določb tega zakona; ali
- (e) če sprememba ne glede na njeno vrednost ni bistvena v skladu s petim odstavkom tega člena.

(2) Koncedenti, ki so spremenili pogodbo o koncesiji v primerih iz točk (b) in (c) prejšnjega odstavka tega člena, objavijo obvestilo o tem na portalu javnih naročil, če je to glede na vrednost potrebno, pa tudi v *Uradnem listu Evropske unije*, najpozneje v 30 dneh po spremembi. Tako obvestilo vsebuje informacije iz Priloge XI Direktive 2014/23/EU.

(3) Pogodba o koncesiji se lahko prav tako spremeni, ne da bi bilo treba preverjati, ali so izpolnjeni pogoji iz točk (a) do (d) petega odstavka tega člena in ne da bi bil potreben nov postopek za podelitev koncesije v skladu s tem zakonom, če je vrednost spremembe nižja od obeh naslednjih vrednosti:

- mejne vrednosti za objavo v *Uradnem listu Evropske unije*, in
- 10 % vrednosti prvotne koncesije.

Ta sprememba ne sme spremeniti splošne narave koncesije. Če je opravljenih več zaporednih sprememb, se vrednost oceni na podlagi kumulativne neto vrednosti zaporednih sprememb.

(4) Za namene izračuna vrednosti iz prejšnjega odstavka ter (b) in (c) točk prvega odstavka tega člena je posodobljena vrednost referenčna vrednost, če pogodba o koncesiji vključuje indeksacijsko klavzulo. Če pogodba o koncesiji ne vključuje indeksacijske klavzule, se posodobljena vrednost izračuna ob upoštevanju povprečne inflacije v Republiki Sloveniji.

(5) Sprememba pogodbe o koncesiji med njeno veljavnostjo se šteje za bistveno v smislu točke (e) prvega odstavka tega člena, če se zaradi te spremembe pogodba o koncesiji znatno razlikuje od prvotno sklenjene pogodbe o koncesiji. Ne glede na prvi in tretji odstavek tega člena sprememba v vsakem primeru šteje za bistveno, če je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

- (a) sprememba uvaja pogoje, ki bi, če bi bili del prvotnega postopka podelitve koncesije, omogočili udeležbo drugih gospodarskih subjektov kot tistih, ki jim je bila priznana sposobnost za sodelovanje v postopku podelitve koncesije, ali sprejem druge ponudbe kot tiste, ki je bila prvotno

izbrana, ali pa bi k sodelovanju v postopku podelitve koncesije pritegnili še druge gospodarske subjekte;

- (b) sprememba spreminja ekonomsko ravnotežje pogodbe o koncesiji v korist koncesionarja na način, ki ni bil predviden v prvotni pogodbi o koncesiji;
- (c) zaradi spremembe je znatno razširjen obseg koncesije;
- (d) koncesionarja, ki mu je koncedent prvotno podelil koncesijo, zamenja nov koncesionar na način, ki ni skladen s točko (d) prvega odstavka tega člena.

(6) Kadar je pod pogoji iz tega člena dovoljeno spremeniti pogodbo o koncesiji brez izvedbe novega postopka podelitve koncesije, mora koncedent, v kolikor je to potrebno, pred sklenitvijo dodatka k pogodbi o koncesiji sprejeti akt o spremembi koncesijskega akta.

49. člen

(odpoved pogodbe o koncesiji)

Med veljavnostjo pogodbe o koncesiji lahko koncedent, ne glede na določbe zakona, ki ureja obligacijska razmerja, odpove pogodbo o koncesiji v naslednjih okoliščinah:

- a) koncesija bi se morala bistveno spremeniti, kar terja nov postopek podelitve koncesije;
- b) v času podelitve koncesije je bil koncesionar v enem od položajev, zaradi katerega bi ga koncedent moral izključiti iz postopka podelitve koncesije, pa s tem dejstvom koncedent ni bil seznanjen v postopku podelitve koncesije;
- c) zaradi hudih kršitev obveznosti iz Pogodbe o Evropski uniji, Pogodbe o delovanju Evropske unije in tega zakona, ki jih je po postopku v skladu z 258. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije ugotovilo Sodišče Evropske unije, koncesija ne bi smela biti podeljena koncesionarju.

50. člen

(spremljanje uporabe pravil o podeljevanju koncesij)

(1) Ministrstvo, pristojno za koncesije, zagotavlja spremljanje uporabe pravil o podeljevanju koncesij. Če ministrstvo, pristojno za koncesije, ugotovi ali prejme informacije, ki nakazujejo posebne kršitve, kot so goljufija, korupcija, nasprotje interesov ali druge nepravilnosti ali sistemske težave pri uporabi pravil, mora o tem obvestiti Urad Republike Slovenije za nadzor proračuna, Računsko sodišče Republike Slovenije, Državno revizijsko komisijo, Javno agencijo Republike Slovenije za varstvo konkurence ali Komisijo za preprečevanje korupcije.

(2) Poročilo o spremljanju iz prejšnjega odstavka se pošlje Evropski komisiji, če to zahteva.

(3) Ministrstvo, pristojno za koncesije zagotavlja, da so brezplačno na voljo informacije in smernice za razlago in uporabo prava Evropske unije o podeljevanju koncesij, ki bi koncedentom in gospodarskim subjektom pomagale pri pravilni uporabi teh pravil.

Peto poglavje

KAZENSKÉ DOLOČBE

51. člen

(kazenske določbe za koncedenta)

(1) Z globo od 500 do 2000 eurov se kaznuje odgovorna oseba ministrstva oziroma občine, če koncedent:

1. izbere način določitve vrednosti koncesije na način, da bi se zaradi nižje ocenjene vrednosti izognil objavi v Uradnem listu Evropske unije (22. člen);
2. podeli koncesijo brez izvedbe ustreznega postopka, razen v primerih, ko zakon to dopušča;
3. ne pošlje v objavo obvestil iz 26. člena tega zakona, čeprav ga k temu zavezuje ta zakon;
4. podeli koncesijo ali sklene pogodbo o koncesiji s ponudnikom, za katerega obstajajo razlogi za izključitev iz prvega, drugega in četrtega odstavka 36. člena tega zakona;
5. ne upošteva obdobja mirovanja, čeprav ga k temu zavezuje ta zakon (43. člen);
6. med izvajanjem koncesije spremeni pogodbo o koncesiji v nasprotju s tem zakonom (48. člen).

(2) Z globo od 100 do 1000 eurov se kaznuje odgovorna oseba ministrstva oziroma občine, če koncedent:

1. ne upošteva rokov za objavo in predložitev ponudb, opredeljenih v tem zakonu (35. člen);
2. opredeli določbe pogodbe o koncesiji tako, da v bistvenih elementih odstopajo od določb iz koncesijske dokumentacije in koncesijskega akta (67. člen);
3. ne zagotovi dostopnosti koncesijske dokumentacije (prvi odstavek 25. člena);
4. ne odstopi dokumentov ali dokazov Državni revizijski komisiji skladno z njenim pozivom (45. člen).

(3) Oseba, ki vodi postopek podelitve koncesije, sodeluje pri pripravi koncesijske dokumentacije ali njenih delov ali na kateri koli stopnji odloča v postopku podelitve koncesije, ki svojega predstojnika ne obvesti o povezavi ali zasebnem interesu, kot je določeno v 32. členu tega zakona, se kaznuje z globo od 500 do 2000 eurov.

(4) Organ, ki odloči o prekršku iz prejšnjega odstavka, pošlje to odločitev koncedentu, pri katerem je oseba, ki je storila prekršek, zaposlena, in ministrstvu, pristojnemu za koncesije. Odločitev mora poslati v treh delovnih dneh od njene pravnomočnosti.

52. člen

(kazenske določbe za ponudnika, koncesionarja, podizvajalca)

(1) Pravna oseba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki presegajo 8.800.000 eurov, ali pravna oseba, ki je v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, srednja ali velika gospodarska družba, se kaznuje za prekršek z globo od 25.000 do 100.000 eurov, če kot ponudnik:

1. koncedentu v roku ne posreduje podatkov iz petega odstavka 32. člena tega zakona;
2. izvaja pogodbo o koncesiji s podizvajalcem, ki ga je koncedent zavrnil v skladu z določbo 47. člena tega zakona,
3. kljub koncedentovemu pozivu in čeprav za to niso podani objektivni razlogi z njim ne sklene pogodbe o koncesiji. Šteje se, da so objektivni razlogi tisti, na katere ponudnik ni mogel vplivati, jih pričakovati, preprečiti, odpraviti in se jim izogniti;
4. v ponudbi predloži neresnično izjavo ali ponarejeno ali spremenjeno listino kot pravo;
5. ne odstopi dokumentov ali dokazov Državni revizijski komisiji skladno z njenim pozivom (45. člen).

(2) Pravna oseba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki presegajo 8.800.000 eurov, ali pravna oseba, ki je v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, srednja ali velika gospodarska družba, se kaznuje za prekršek z globo od 25.000 do 100.000 eurov, če kot podizvajalec ne odstopi dokumentov ali dokazov Državni revizijski komisiji skladno z njenim pozivom (45. člen).

(3) Pravna oseba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki ne presegajo 8.800.000 eurov, ali pravna oseba, ki v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ni srednja ali velika gospodarska družba, se kaznuje z globo od 12.500 do 50.000 eurov, če kot ponudnik stori prekršek iz prvega odstavka tega člena oziroma če kot podizvajalec stori prekršek iz drugega odstavka tega člena.

(4) Samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje z globo od 7500 do 30.000 eurov, če kot ponudnik stori prekršek iz prvega odstavka tega člena oziroma če kot podizvajalec stori prekršek iz drugega odstavka tega člena.

(5) Odgovorna oseba pravne osebe iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost iz četrtega odstavka tega člena se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 500 do 2000 eurov.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

53. člen

(zaključek postopkov)

Postopki podelitve koncesij, za katere je bil že sprejet koncesijski akt pred uveljavitvijo tega zakona, se izvedejo po dosedanjih predpisih.

54. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu:

Ta člen določa, kaj je predmet urejanja tega zakona in katere direktive se z njim prenašajo v naš pravni red.

K 2. členu:

Drugi člen ureja definicije pojmov, uporabljenih v tem zakonu. Zaradi različnih oblik uporabe pojma koncesije je treba pojasniti, kaj je koncesija gradenj in koncesija storitev, za katere se uporablja ta zakon. Pogodba o koncesiji je odplačna pogodba, s katero eden ali več koncedentov (država, občina ali več občin) izvedbo gradnje ali opravljanje in upravljanje storitev zaupa enemu ali več gospodarskim subjektom. Nadomestilo je lahko zgolj pravica do koriščenja gradenj oziroma opravljanja storitev, ali pa pravica do koriščenja gradenj oziroma pravica do opravljanja storitev skupaj s plačilom. Takšne pogodbe lahko, vendar ne nujno, vključujejo prenos lastništva na koncedenta, vendar koncedent vedno pridobi koristi od teh gradenj ali storitev.

Posledica težav pri razlagi pojmov koncesija in javno naročilo je nenehna pravna negotovost med zainteresiranimi stranmi. Zato je potrebno jasneje opredeliti koncesijo, zlasti v povezavi s pojmom operativnega tveganja. Glavna značilnost koncesije, torej pravica do koriščenja gradnje ali pravica opravljanja storitev vedno pomeni prenos gospodarskega operativnega tveganja na koncesionarja, kar lahko tudi pomeni, da naložbe in stroški, ki nastanejo pri izvajanju gradenj ali storitev, pod običajnimi pogoji delovanja ne bodo v celoti povrnjeni, čeprav del tveganja še vedno nosi koncedent. Uporaba posebnih pravil, ki urejajo podeljevanje koncesij, ne bi bila upravičena, če bi se s tem razbremenil gospodarski subjekt morebitnih izgub tako, da bi se mu jamčilo minimalne prihodke, ki bi bili enaki ali višji od naložb in stroškov, ki so mu nastali pri izvajanju pogodbe. Hkrati je potrebno pojasniti, da bi bilo treba nekatere storitve, ki jih izključno poplača koncedent, uvrstiti med koncesije, če je povrnitev naložb in stroškov, ki so gospodarskemu subjektu nastali pri izvedbi gradnje ali opravljanju storitve, odvisno od dejanskega povpraševanja po storitvah ali sredstvih oziroma od njihove dobave.

K 3., 4., 5. in 6. členu

Z enotno uporabo načel iz Pogodbe o delovanju Evropske unije v vseh državah članicah se odpravlja izkrivljanje notranjega trga, spodbuja se učinkovitost javne porabe, olajšuje enakopraven dostop in sodelovanje malih in srednjih podjetij pri podeljevanju koncesij, tako na lokalni ravni kot na ravni Unije. V postopkih podeljevanja koncesij je potrebno slediti še načelom, ki iz teh načel izhajajo, kot so načelo enakopravne obravnave, načelo nediskriminacije, načelo sorazmernosti in načelo transparentnosti.

Zaradi ustrezne vključitve okoljskih in socialnih zahtev ter zahtev s področja dela v postopke podeljevanja koncesij je pomembno, da gospodarski subjekti izpolnjujejo obveznosti na področju okoljskega, socialnega in delovnega prava, ki veljajo na kraju izvajanja gradenj ali opravljanja storitev in ki izhajajo iz zakonov, uredb, odredb in sklepov, sprejetih na nacionalni ravni in na ravni Evropske unije, pa tudi iz kolektivnih pogodb, če so takšna pravila in njihova uporaba skladni s pravom Evropske unije. Pri podeljevanju koncesij je treba upoštevati tudi obveznosti, ki izvirajo iz mednarodnih sporazumov, ki so jih ratificirale vse države članice, pri čemer to ne sme preprečiti uporabe za delavce ugodnejših pogojev zaposlitve.

K 7. členu

V členu je določeno, da je koncedent po tem zakonu lahko le država ali občina oziroma več občin. V primeru, da je koncedent država, mora vsa pripravljalna dejanja in postopek podelitve izvesti pristojno resorno ministrstvo. Iz te določbe izhaja pooblastilo pristojnemu ministru, da sprejme odločitve o podelitvi koncesije in podpiše pogodbo o koncesiji.

K 8. členu

Gospodarski subjekt je skupen izraz za osebe, fizične in pravne, ki so morebitni ponudniki za izvajanje koncesij gradenj ali koncesij storitev. Pojem gospodarski subjekt je treba razlagati dovolj široko, da zajame katero koli osebo, ki na trgu ali v postopku podelitve koncesije ponuja izvedbo gradenj ali

opravljanje storitev ne glede na to, v kateri pravni obliki se ta oseba odloči delovati. Pojem gospodarski subjekt tako zajema podjetja, podružnice, hčerinske družbe, partnerstva, zadruge, družbe z omejeno odgovornostjo, univerze in druge oblike subjektov.

Koncedent pogojev za sodelovanje ponudnikov v postopkih podeljevanja koncesij ne sme povezovati z zahtevo, da je ponudnik lahko zgolj pravna ali zgolj fizična oseba. Lahko pa zahteva v okviru pogojev za sodelovanje, da ponudniki navedejo, s katerimi kadri, ki so strokovno usposobljeni, bo izvajal koncesijo oziroma navede, katere osebe bodo odgovorne za izvajanje koncesije. Če nastopajo na strani ponudbe povezani ponudniki, koncedent za kandidiranje v postopku od teh ponudnikov ne sme zahtevati kakršnega koli pravno-formalnega povezovanja. Zadošča torej, da taki ponudniki navedejo, da se bodo povezali v primeru podelitve koncesije. Tudi od izbrane skupine ponudnikov lahko koncedent zahteva, da se povežejo v pravno-formalno obliko le, če je to nujno povezano z izvajanjem koncesije. Koncedentom mora biti omogočeno tudi, da izrecno določijo, kako naj bi skupine gospodarskih subjektov izpolnile zahteve v zvezi z ekonomskim in finančnim položajem ali pogoje glede tehnične in strokovne sposobnosti, ki jih morajo izpolniti gospodarski subjekti, ki sodelujejo samostojno. Za izvajanje koncesije s strani skupin gospodarskih subjektov utegne biti potrebno določiti pogoje, ki jih posameznim udeležencem ni treba izpolnjevati. Takšni pogoji, ki bi jih morali upravičevati objektivni razlogi in bi morali biti sorazmerni, bi lahko na primer zajemali zahtevo po imenovanju skupnega predstavnika ali vodilnega partnerja za namene postopka podelitve koncesije ali zahtevo po informacijah o njihovi sestavi.

K 9. členu

Prvi odstavek določa, da se opravljanje nalog iz pristojnosti koncedenta odplačno prenese na gospodarski subjekt s podelitvijo koncesije skladno s tem zakonom. Določa se torej obvezno ravnanje oziroma izvedba postopka s strani države oziroma občine, kot je opredeljen v tem zakonu. Vendar pa je v zvezi s to zahtevo potrebno pojasniti, da v določenih primerih t.i. prenosa nalog iz pristojnosti ali drugega ravnanja sploh ne gre za koncesije v smislu tega zakona. Zgolj financiranje dejavnosti, zlasti prek nepovratnih sredstev, ki je pogosto povezano z obveznostjo vračila prejetih zneskov, če se ne porabijo za predvidene namene, ne spada v področje uporabe tega zakona. Poleg tega ureditve, v katerih se vsem gospodarskim subjektom, ki izpolnjujejo določene pogoje, brez kakršne koli selektivnosti, dovoli opravljanje neke naloge, niso uvrščene med koncesije. Takšni sistemi običajno temeljijo na odločitvi organa, v kateri so določeni transparentni in nediskriminatorni pogoji, pod katerimi imajo gospodarski subjekti stalen dostop do opravljanja določenih storitev (kot npr. socialne storitve), tako da lahko potrošniki izbirajo med temi gospodarskimi subjekti. Prav tako med koncesije ne spadajo akti organa, na primer dovoljenja in licence, pri katerih država določi pogoje za izvajanje gospodarske dejavnosti, tudi pogoj izvedbe določenih del ter se običajno dodelijo na zahtevo gospodarskega subjekta in ne na pobudo koncedenta, pri tem pa ima gospodarski subjekt možnost, da odstopi od izvedbe gradnje ali opravljanja storitev. V nasprotju za navedenimi akti so v pogodbah o koncesiji določene vzajemno zavezujoče obveznosti, pri katerih je treba gradnje ali storitve izvajati v skladu s posebnimi pravno izvršljivimi zahtevami, ki jih določi koncedent. Poleg tega med koncesije v smislu tega zakona niso uvrščeni sporazumi o pravici gospodarskega subjekta do uporabe nekaterih javnih domen ali virov na podlagi zasebnega ali javnega prava, na primer zemljišč ali kakršne koli lastnine (npr. v sektorju pristanišč ali letališč), pri katerih država ali občina določi samo splošne pogoje za njihovo uporabo, ne naroči pa konkretnih gradenj ali storitev (to so običajno zakupne pogodbe). Med koncesije tudi ne spadajo sporazumi, ki podeljujejo služnostne pravice prehoda v zvezi z uporabo javnih nepremičnin zaradi zagotavljanja ali upravljanja fiksnih linij ali omrežij za opravljanje javne storitve, če iz teh sporazumov ne izhaja obveznost dobave ter če ne določajo, da koncedent pridobi storitev zase ali za končne uporabnike. Pogodbe, ki ne zajemajo plačil izvajalcu, ki je plačan na podlagi reguliranih tarif, izračunanih tako, da krijejo vse stroške in naložbe izvajalca pri opravljanju storitve, niso zajete s tem zakonom.

V drugem odstavku pa je določeno, da se na način, kot ga določa ta zakon podelijo vse koncesije gradenj in koncesije storitev, ne glede na vrednost, razen če je za posamezno koncesijo v področnem zakonu določen drugačen postopek in pod pogojem, da je podelitev takšne koncesije hkrati izvzeta tudi iz uporabe Direktive 2014/23/EU, ki se s tem zakonom prenaša v slovenski pravni red. To pomeni, da zakon ne ureja postopka podeljevanja koncesije različno glede na ocenjeno vrednost koncesije – postopek, ki je določen, se uporabi za podelitev vseh koncesij gradenj in koncesij storitev, edina izjema je objava obvestila o koncesiji v uradnem listu Evropske unije, če je ocenjena vrednost enaka ali višja od vrednosti, določene s tem zakonom. Podelitev nekaterih vrst koncesij je lahko v področnem zakonu urejena drugače, kot je predpisana s tem zakonom.

K 10. členu

Za pogodbe, sklenjene med subjekti v javnem sektorju, se v določenih primerih ne uporabljajo pravila za podeljevanje koncesij. Dejstvo, da sta obe pogodbeni stranki lahko tudi javna organa, samo po sebi ne izključuje uporabe pravil o podeljevanju koncesij. Vendar pa uporaba pravil o podeljevanju koncesij ne bi smela posegati v svobodo javnih organov, da izvajajo naloge na področju javnih storitev, za katere so pristojni, z uporabo lastnih virov, kar zajema tudi možnost sodelovanja z drugimi javnimi organi.

Za koncesije, ki se podelijo odvisnim pravnim osebam, se postopek iz tega zakona ne uporablja, če koncedent obvladuje določeno pravno osebo podobno kot svoje službe, pod pogojem, da odvisna pravna oseba več kot 80 odstotkov svojih dejavnosti izvaja za izvrševanje nalog, ki ji jih je poveril koncedent, ki jo obvladuje, ali druge pravne osebe, ki jih ta koncedent obvladuje, ne glede na to, kdo je upravičenec izvajanja koncesije. Izvzetje pa ne velja za primere, ko je zasebni gospodarski subjekt neposredno udeležen v kapitalu odvisne pravne osebe, saj bi imel v takih okoliščinah zasebni gospodarski subjekt z udeležbo kapitala v odvisni pravni osebi s podelitvijo koncesije brez konkurenčnega postopka neupravičeno prednost pred konkurenti.

Javne storitve se lahko izvajajo tudi prek sodelovanja več organov koncedenta ali več koncedentov v primeru občin, ne da bi ti pri tem morali uporabljati kakršno koli določeno pravno obliko. Takšno sodelovanje lahko zajema vse vrste dejavnosti v zvezi z izvajanjem storitev in odgovornosti, ki so bile dodeljene sodelujočim organom ali so jih ti prevzeli, na primer obvezne ali prostovoljne naloge lokalnih ali regionalnih organov ali storitve, ki jih določenim organom nalaga javno pravo. Ni treba, da so storitve, ki jih izvajajo različni sodelujoči organi, nujno enake; lahko se tudi dopolnjujejo. Ta zakon se zato ne uporablja za pogodbe o skupnem opravljanju javnih storitev, če so sklenjene izključno med organi in se pri tem sodelovanju upoštevajo le vidiki javnega interesa. Da bi izpolnili te pogoje, mora sodelovanje temeljiti na konceptu sodelovanja. Tako sodelovanje ne pomeni, da morajo vsi sodelujoči organi izvajati glavne pogodbene obveznosti, pod pogojem, da se zavežejo, da bodo prispevali k skupnemu izvajanju javne storitve. Poleg tega je treba pri sodelovanju, vključno z vsakršnimi finančnimi transferji med sodelujočimi organi, upoštevati le vidike javnega interesa.

K 11. členu

Nekatere storitve (socialne, zdravstvene, izobraževalne) so izključene iz uporabe direktive, saj se opravljajo v posebnih okvirih posamezne države, ki se med državami članicami zaradi različne kulturne tradicije zelo razlikujejo. Zaradi pomembnosti kulturnega okvira in občutljivosti teh storitev je državi zagotovljena prosta presoja, da organizira izbor ponudnikov teh storitev tako, kot je po njenem mnenju najustreznejše. To pomeni, da lahko pri izboru ponudnikov uporabi posebna merila za kakovost, kot so merila iz prostovoljnega evropskega okvira kakovosti za socialne storitve, ki ga je pripravil Odbor Evropske unije za socialno zaščito, lahko pa država te storitve še naprej opravlja sama ali pa njihovo opravljanje organizira tako, da ne sklene koncesijskih pogodb (na primer samo s financiranjem takih storitev ali podelitvijo licenc oziroma dovoljenj vsem gospodarskim subjektom, ki izpolnjujejo pogoje, ki jih predhodno določi, brez omejitev ali kvot, če tak sistem zagotavlja ustrezno upoštevanje načela transparentnosti in načela nediskriminacije.

Za koncesije za storitve iz Priloge IV Direktive 2014/23/EU je torej primerna posebna ureditev. Z obvezno objavo predhodnega informativnega obvestila in obvestila o podelitvi koncesije se zagotavlja obveščeno morebitnih ponudnikov o poslovnih priložnostih ter vseh zainteresiranih oseb o številu in vrsti podeljenih koncesij.

K 12. členu

Koncedent lahko pridrži pravico do sodelovanja v postopkih podelitve koncesij za invalidska podjetja in gospodarske subjekte, katerih glavni cilj je družbeno in poklicno vključevanje invalidnih ali prikrajšanih oseb. Takšno namero mora napovedati v koncesijski dokumentaciji (obvestilu o koncesiji oziroma v predhodnem informativnem obvestilu), kadar gre za socialne in druge posebne storitve iz Priloge IV Direktive 2014/23/EU.

K 13. členu

Ta zakon se uporablja za podeljevanje vseh koncesij, ne glede na vrednost koncesije. Zaradi zagotavljanja transparentnosti je potrebno objaviti vsako obvestilo o koncesiji na portalu javnih naročil, če pa je vrednost koncesije brez DDV enaka ali višja od 5.225.000 eurov, pa tudi v Uradnem listu Evropske unije.

K 14. členu

Koncesije z zelo dolgim obdobjem trajanja lahko povzročijo zapiranje trga in posledično ovirajo prost pretok storitev in svobodo ustanavljanja, zato je za preprečevanje zapiranja trga in omejevanja konkurence potrebno omejiti trajanje koncesije. Pri koncesijah z obdobjem trajanja, daljšim od pet let, je obdobje trajanja omejeno na obdobje, v katerem lahko koncesionar upravičeno pričakuje, da se mu bo pod običajnimi pogoji delovanja povrnila naložba, opravljena za izvajanje gradenj in storitev in bo vloženi kapital prinesel zmerni dobiček, pri čemer se upošteva operativno tveganje, povezano z doseganjem določenih pogodbenih ciljev, h katerim se zaveže koncesionar. Ocena mora biti veljavna v trenutku podelitve koncesije, upoštevajo pa se začetne in poznejše naložbe, za katere se šteje, da so potrebne za izvajanje koncesije, zlasti stroški za infrastrukturo, avtorske pravice, patenti, oprema, logistika, zaposlovanje in usposabljanje osebja ter začetni stroški. Najdaljše obdobje trajanja koncesije bi moralo biti navedeno v koncesijski dokumentaciji, razen, če je trajanje eno od meril za podelitev koncesije. Koncedent lahko podeli koncesijo za obdobje, ki je krajše od obdobja, potrebnega za povrnitev naložb, pod pogojem, da zaradi s tem povezanega nadomestila ni odpravljen operativno tveganje.

K 15. členu

V primeru mešanih koncesij je potrebno pravila za podelitev določiti glede na glavni predmet, če so različni sestavni deli objektivno neločljivi. Ločljivost ali neločljivost različnih delov se določa za vsak primer posebej, pri čemer ne zadošča sam namen koncedenta, da se različni vidiki koncesije obravnavajo kot neločljivi, temveč je potrebno ta namen podpreti z objektivnimi dokazi. Taka upravičena potreba bi lahko bila prisotna v primeru gradnje ene same stavbe, del katere bi neposredno uporabljal koncedent, drugi del pa se bi upravljal s koncesijo, npr. za zagotavljanje javnih parkirnih mest. Potreba po podelitvi mešane koncesije se lahko pojavi zaradi razlogov tehnične ali pa gospodarske narave.

Pri mešanih koncesijah, ki jih je mogoče ločiti, ima koncedent seveda vedno možnost, da za posamezne dele podeli ločene koncesije.

V členu so določena pravila glede podelitve mešanih koncesij.

K 16. členu

Javnost oziroma zaupnost pri podeljevanju koncesij je v prvi vrsti povezano s podatki, ki jih koncedentu da gospodarski subjekt in jih označi kot poslovno skrivnost. Takih podatkov koncedent ne sme objaviti oziroma razkriti, varovati pa mora tudi osebne in tajne podatke.

K 17. členu

Za postopek izbire koncesionarja je določeno, da le-ta poteka v slovenskem jeziku, kar velja smiselno enako tudi za italijanski in madžarski jezik na dvojezičnih območjih.

K 18. členu

Člen ureja navajanje nomenklature v postopku podeljevanja koncesij z uporabo enotnega besednjaka javnih naročil.

K 19. členu

Da se postopek podelitve koncesije lahko začne, so potrebne nekatere predhodne aktivnosti koncedenta, izvedba t.i. pripravljalnih dejanj, med katera sodijo zlasti imenovanje strokovne komisije, izdelava študije upravičenosti podelitve koncesije, ocena vrednosti koncesije in sprejem koncesijskega akta. Pri izvajanju teh pripravljalnih dejanj je v odvisnosti od vrste in predmeta koncesije, potrebno upoštevati določbe tega zakona, področnih zakonov ter drugih predpisov.

K 20. členu

Določba tega člena nalaga koncedentu imenovanje strokovne komisije. Glede na to, da v primeru, ko je koncedent država, vsa dejanja v zvezi s podelitvijo koncesije izvede pristojno resorno ministrstvo, imenuje strokovno komisijo predstojnik resornega ministrstva, v primeru, ko je koncedent občina, pa jo

imenuje župan. S sklepom o imenovanju strokovne komisije, katere člani morajo biti strokovnjaki pravne, ekonomske ter tehnične ali druge ustrezne smeri (odvisno od predmeta koncesije), se določi tudi obseg dela komisije. Vloga komisije je strokovna pomoč koncedentu, lahko že v fazi pripravljanih dejanj, pri izvedbi postopka podelitve koncesije, pregledovanju, ocenjevanju in vrednotenju prejetih ponudb in utemeljitvi izbire ponudbe. Poudarek pri tem je na strokovnosti, v nobenem primeru pa strokovna komisija ne more nase prevzeti odgovornosti za odločitve, ki jih v zvezi s podelitvijo koncesije sprejema koncedent. Za pravilno izvedbo postopka podelitve koncesije, ne glede na imenovanje strokovne komisije, odgovarja koncedent. Komisija mora o vseh opravljenih dejanjih voditi zapisnik.

K 21. členu

V sklopu pripravljanih dejanj je potrebno izdelati študijo upravičenosti podelitve koncesije, s katero se utemelji javni interes, ugotovi določene vplive in učinke koncesije ter usklajenost z razvojnimi dokumenti. Določajo se obvezne sestavine študije.

Študija mora vedno vsebovati navedbe o vrsti in predmetu koncesije, minimalne pogoje sposobnosti gospodarskega subjekta, trajanje koncesije in po potrebi vse ostale podatke, potrebne za izdelavo koncesijske dokumentacije.

K 22. členu

Pri podeljevanju koncesij je ocena vrednosti koncesije pomembna zlasti zaradi mejne vrednosti za objavo obvestila o koncesiji v Uradnem listu Evropske unije. Iz določb tega zakona namreč izhaja, da se vsa obvestila o koncesiji, ne glede na vrednost, objavijo na portalu javnih naročil, v primeru, da je vrednost koncesije brez DDV enaka ali višja od 5.225.000 eurov, pa tudi v Uradnem listu Evropske unije. Ocena velja, ko je poslano obvestilo o koncesiji oziroma namera o načrtovani podelitvi koncesije.

Vrednost koncesije je celoten promet koncesionarja brez DDV med trajanjem pogodbe kot nadomestilo za izvedbo gradenj in storitev, pa tudi blago, povezano z gradnjami in storitvami. Ocenil ga koncedent. V členu je podrobneje navedeno, kaj je potrebno upoštevati pri ocenjevanju vrednosti koncesije.

V kolikor bi vrednost koncesije ob podelitvi le-te bila višja za več kot 20% od ocenjene vrednosti in bi s tem presegla prag za objavo obvestila o koncesiji v Uradnem listu Evropske unije, pa to obvestilo ni bilo objavljeno v Uradnem listu Evropske unije, mora koncedent ponoviti postopek in obvestilo o koncesiji oziroma namero o podelitvi koncesije objaviti tudi v Uradnem listu Evropske unije.

K 23. členu

S koncesijskim aktom, ki ga v primeru, da je koncedent država, sprejme vlada v obliki uredbe, v primeru, da je koncedent občina, pa občinski svet v obliki odloka, se začne postopek podelitve koncesije. V členu je navedeno, kaj je vsebina koncesijskega akta.

K 24. in 25. členu

Z elektronskimi informacijskimi in komunikacijskimi sredstvi se lahko zelo poenostavi objava obvestil o koncesijah ter povečajo učinkovitost, hitrost in transparentnost postopkov podeljevanja koncesij. Ta člen določa obveznost pošiljanja objav z elektronskimi sredstvi in zagotavljanje dostopnosti koncesijske dokumentacije v elektronski obliki, kar znatno povečuje možnost gospodarskih subjektov za sodelovanje v postopkih podeljevanja koncesij na celotnem notranjem trgu. Koncedent mora uporabljati elektronska komunikacijska sredstva, ki so nediskriminatorna, splošno dostopna in interoperabilna s proizvodi informacijsko-komunikacijske tehnologije v splošni rabi ter gospodarskim subjektom ne omejujejo dostopa do postopkov podeljevanja koncesij.

K 26., 27., 28., 29., 30. in 31. členu

Navedene določbe opredeljujejo vrste obvestil, njihovo vsebino in način sporočanja teh obvestil oziroma njihovo objavo. Z namenom zagotavljanja učinkovite konkurence je treba koncesije nad določeno vrednostjo oglaševati tudi v Uradnem listu Evropske unije, kjer je povpraševanje koncedenta dostopno tudi gospodarskim subjektom iz drugih držav članic Evropske unije. Za lažje spremljanje

objav o koncesijah so bili oblikovani standardni obrazci za objave. Urad za publikacije Evropske unije zagotavlja brezplačen prevod ključnih informacij iz objav v vse jezike Evropske unije.

Koncedenti morajo obvestila glede koncesij poslati v elektronski obliki. Obvestila se pošljejo v objavo portalu javnih naročil, pri čemer morajo koncedenti v obvestilu označiti, ali naj se obvestilo objavi tudi v Uradnem listu Evropske unije. Za nadaljnje posredovanje obvestila v objavo Uradu za publikacije Evropske unije je zadolžen upravljavec portala javnih naročil. Kadar se obvestilo objavi v Uradnem listu Evropske unije, ga je treba najprej poslati v objavo Uradu za publikacije Evropske unije in šele nato objaviti na portalu javnih naročil. Stroškov objav ne nosi koncedent, ampak jih v primeru objav na portalu za javna naročila nosi proračun Republike Slovenije, v primeru objav v Uradnem listu Evropske unije pa proračun Evropske unije.

Zakon opredeljuje tudi namen posamezne vrste obvestila.

K 32. členu

Ta člen z namenom odprave oziroma omejitve korupcijskih tveganj pri izbiri koncesionarja določa, da mora uslužbenec ali druga oseba, ki vodi, sodeluje ali odloča na katerikoli stopnji postopka podelitve koncesije, svojega predstojnika nemudoma obvestiti o morebitnem nasprotju interesov. Pri tem zakon opredeljuje, v katerih primerih se za uslužbenca oziroma drugo osebo šteje, da je povezana s ponudnikom, kateremu se podeljuje koncesija. Če je uslužbenec oziroma druga oseba, ki sodeluje v postopku podelitve koncesije, pri čemer je pojem sodelovanja treba razumeti tudi v smislu svetovanja, povezan s tem ponudnikom, mora predstojnik sprejeti potrebne ukrepe, da se kljub povezavi zagotovita enakopravna obravnava ponudnikov in zakonita podelitev koncesije. Oseba, ki vodi postopek podelitve koncesije, mora pred izdajo odločitve o izbiri, vse osebe, sodelujoče v postopku, pisno obvestiti o tem, kateremu ponudniku bo podeljena koncesija.

S tem členom se koncedentu omogoča tudi, da od izbranega koncesionarja zahteva, da mu ta razkrije podatke o svojih ustanoviteljih in lastnikih, njihove lastniške deleže in morebitne poslovne povezave, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja gospodarske družbe.

K 33. členu

Ta člen ureja vsebino koncesijske dokumentacije ter obveznost njene objave na portalu javnih naročil ali prek njega. V skladu s tem členom se kot del koncesijske štejejo tudi informacije, ki niso izrecno vključene v dokumentacijo, vendar jih koncedent posreduje gospodarskim subjektom, običajno z namenom razjasnitve določene navedbe v dokumentaciji. Zakon in portal javnih naročil namreč omogočata, da gospodarski subjekti pred iztekom roka za prejem ponudb, na portalu javnih naročil, ali prek njega, postavljajo vprašanja. Pri tem vsakega odgovora glede na njegovo vsebino ne gre šteti za dopolnitev ali spremembo dokumentacije. V zvezi z vprašanjem, ali je koncedent z odgovorom spremenil ali dopolnil dokumentacijo, je potrebno individualno presojati vsak posamezni odgovor, podan s strani koncedenta. Koncesijske dokumentacije po roku za prejem ponudb ni več mogoče spreminjati ali dopolnjevati.

K 34. členu

Tehnične specifikacije, ki jih pripravijo koncedenti, morajo omogočati odprtost koncesij konkurenci. Tehnične specifikacije morajo biti sestavljene v smislu funkcionalnega delovanja in zahtev. Če se navaja sklicevanje na evropski standard ali pa, če slednjega ni, na nacionalni standard, morajo koncedenti obravnavati tudi ponudbe, ki temeljijo na enakovrednih rešitvah.

K 35. Členu (ZJN 74)

Določen je minimalni rok za prejem ponudb, da se gospodarskim subjektom s celotnega notranjega trga omogoči neoviran dostop. V ta namen morajo koncedenti pri določanju rokov za prejem ponudb upoštevati zlasti kompleksnost koncesije in čas, potreben za pripravo ponudbe, tudi če to pomeni, da bo rok za prejem ponudb zato daljši od minimalnega roka iz tega zakona. Zaradi potrebe po zagotovitvi, da imajo vsi gospodarski subjekti dovolj časa za pripravo ponudb, utegne priti do potrebe po podaljšanju prvotno določenega roka, zlasti v primeru bistvenih sprememb koncesijske dokumentacije. Bistvene spremembe dokumentacije je potrebno razumeti kot celovite spremembe, zlasti spremembe tehničnih specifikacij. V tem primeru je potrebno upoštevati, da bi nekateri gospodarski subjekti potrebovali več časa za ustrezno obravnavo in odziv. Vendar pa take spremembe ne bi smele biti tako velike, da bi omogočile sodelovanje ali pritegni k sodelovanju druge

gospodarske subjekte, ki prvotno niso sodelovali v postopku podelitve koncesije. To bi se zgodilo zlasti v primeru, če bi se zaradi teh sprememb koncesija bistveno razlikovala od prvotno zasnovane oblike v koncesijski dokumentaciji.

K 36. členu

S tem členom se opredeljujejo razlogi za izključitev gospodarskih subjektov. Nekateri med njimi so opredeljeni kot obvezni, drugi so izbirni. V določenih naštetih primerih lahko zaradi narave teh razlogov, ki jih ni mogoče vnaprej predvideti in niso vključeni v koncesijsko dokumentacijo, koncedent gospodarski subjekt izključi kadar koli, če ugotovi, da ti razlogi obstajajo.

V postopkih podelitve koncesije bodo morali koncedenti obvezno izključiti gospodarske subjekte:

- če so bili sami ali če je bila oseba, ki je članica upravnega, vodstvenega ali nadzornega organa tega gospodarskega subjekta, ali oseba, ki ima pooblastila za njegovo zastopanje ali odločanje ali nadzor, pravnomočno obsojena za nekatera kazniva dejanja po kazenskem zakoniku, zlasti kazniva dejanja zoper človečnost, volilno pravico in volitve, premoženje, pravni promet, uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva ter javni red in mir;
- če ugotovijo, da ne izpolnjuje obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti, ki jih pobira davčni organ, če je skupna vrednost teh neplačanih obveznosti na dan izdaje potrdila 50 eurov ali več;
- če so na dan, ko poteče rok za oddajo ponudb, uvrščeni v evidenco gospodarskih subjektov z negativnimi referencami;
- če jim je bila v zadnjih treh letih pred potekom roka za predložitev ponudb s pravnomočno odločbo pristojnega organa Republike Slovenije ali druge države članice ali tretje države dvakrat izrečena globa zaradi prekrška v zvezi s plačilom za delo;
- če se je nad njimi začel postopek zaradi insolventnosti, prisilnega prenehanja ali postopek likvidacije, pri čemer pa se javni partner lahko odloči, da kandidata, pri katerem je sodišče pravnomočno odločilo o potrditvi prisilne poravnave, ne izključi iz postopka izbire zasebnega partnerja. Koncedent pa lahko odloči, da gospodarskega subjekta ne izključi iz postopka podelitve koncesij, če je sodišče pravnomočno odločilo o potrditvi prisilne poravnave.

Z uvedbo minimalnega praga zapadlih, neplačanih terjatev, od katerega dalje bodo morali koncedenti izločati ponudnike – neplačnike davkov in prispevkov za socialno varnost, se zagotavlja, da se iz postopka podelitve koncesije ne izločajo ponudniki, ki praviloma redno poravnava svoje obveznosti in je njihov dolg iz naslova neplačanih davkov oziroma prispevkov za socialno varnost nastal zaradi morebitnih izravnanih terjatev ali manjših odstopanj med evidencami ponudnikov in davčnega organa glede knjigovodskega stanja terjatev.

V izjemnih primerih je mogoče odstopanje od obveznih izključitev, če je podelitev koncesije neizogibna zaradi tako pomembnih zahtev v javnem interesu, ki preglasijo zahtevo po nujni izločitvi, na primer zaradi varovanja javnega zdravja in življenja ljudi ali zaradi varstva okolja.

Poleg tega zakon predpisuje še vrsto zahtev, zaradi neizpolnjevanja katerih lahko koncedenti izključijo gospodarske subjekte iz postopka podelitve koncesije, na primer, ker so se v preteklih naročilih ali koncesijskih razmerjih izkazali za nezanesljive, ker so se pri izvajanju prejšnjih javnih naročil ali koncesijskih pogodb pri njih pokazale večje pomanjkljivosti glede ključnih zadev.

Koncesionarji bi morali pri uporabi neobveznih razlogov za izključitev posebno pozornost nameniti načelu sorazmernosti. Zaradi manjših nepravilnosti, bi bilo treba gospodarski subjekt izključiti le v izjemnih okoliščinah. Vendar pa se v primeru ponavljajočih se manjših nepravilnosti lahko pojavijo dvomi glede zanesljivosti gospodarskega subjekta, kar lahko upraviči njegovo izključitev. Dopustiti pa je potrebno možnost, da lahko gospodarski subjekti sprejmejo ukrepe za zagotavljanje ustreznosti, namenjen odpravi posledic kaznivih dejanj ali kršitev ter učinkovitemu preprečevanju nadaljnjih primerov neustreznega ravnanja. Med temi ukrepi bi bili lahko zlasti ukrepi v zvezi z osebjem in organizacijo, kot so prekinitev vseh stikov z osebami ali organizacijami, vpletenimi v kršitve, ustrezni ukrepi za reorganizacijo osebja, uvedba sistemov poročanja in nadzora, oblikovanje notranje strukture revizije za spremljanje skladnosti in sprejetje notranjih pravil o odgovornosti in odškodninah. Če taki ukrepi zagotovijo dovolj jamstev, določen gospodarski subjekt ne bi smel biti več izključen samo zaradi teh razlogov. Gospodarski subjekt lahko v ta namen predloži ustrezne dokaze, da je sprejel določene ukrepe, s katerimi lahko dokaže svojo zanesljivost za izvajanje koncesije, kljub obstoju razlogov za izključitev (popravni mehanizem).

K 37. členu

Ta člen opredeljuje pogoje za sodelovanje gospodarskih subjektov v postopku podelitve koncesije. Nanašajo se na ustreznost za opravljanje poklicne dejavnosti, njihov ekonomski in finančni položaj ter na tehnično in strokovno sposobnost. So fakultativni, kar pomeni, da jih koncedent izbere in določi v konkretnem primeru, če je to glede na predvideno vrsto koncesije potrebno.

Izpolnjevanje minimalnih pogojev za priznanje sposobnosti mora biti povezano in sorazmerno s predmetom koncesije oziroma z izvajanjem le-te, kar izhaja že iz samega načela enake obravnave.

Prestroge zahteve glede ekonomske in finančne zmogljivosti pogosto pomenijo neutemeljeno oviro za vključitev malih in srednjih podjetij, zato mora koncedent tudi pri tej kategoriji pogojev izbrati le tiste zahteve, s katerimi se zagotovi, da imajo gospodarski subjekti potrebne ekonomske in finančne zmogljivosti za izvajanje koncesije.

Za preverjanje tehnične in strokovne sposobnosti lahko koncedent od kandidatov zahteva, da predložijo tista dokazila, ki bodo koncedenta prepričala o njihovi sposobnosti. Tehnična in strokovna oziroma kadrovska sposobnost se vežeta na potrebne človeške vire in tehnične vire ter na izkušnje za izvajanje koncesije. Gospodarski subjekti izkušnje izkažejo z ustreznimi referencami.

K 38. členu

V tem členu so določena pravila glede zahtevanja in predložitve dokazil v postopku podeljevanja koncesij. Za preveritev podatkov, ki se vodijo v uradnih evidencah, mora koncedent od ponudnika, ki ni sam predložil dokazil, pridobiti soglasje. Kadar ponudnik, ki je glede na merila predložil najugodnejšo ponudbo, poda izjave glede izpolnjevanja posameznih pogojev, mora koncedent pred sprejemom odločitve o podelitvi koncesije, te izjave preveriti.

K 39. členu

Določba tega člena določa, da lahko glede izpolnjevanja pogojev v zvezi z ekonomskim in finančnim položajem, ter pogojev v zvezi s tehnično in strokovno usposobljenostjo, gospodarski subjekt po potrebi za posamezno koncesijo uporabi zmogljivosti drugih subjektov, ne glede na pravno razmerje med njim in temi subjekti. Koncedent mora za te subjekte preveriti, ali izpolnjujejo ustrezne pogoje za sodelovanje, oziroma ali zanje obstajajo razlogi za izključitev. Kadar se gospodarski subjekt v zvezi z ekonomskim in finančnim položajem sklicuje na zmogljivosti drugih subjektov, lahko koncedent zahteva, da so vsi subjekti solidarno odgovorni za izvajanje koncesije.

K 40. členu

Koncedenti morajo ponudbe oceniti na podlagi enega ali več meril. Merila morajo biti vedno skladna z načeli tega zakona. Vsi gospodarski subjekti morajo biti vnaprej seznanjeni z merili, ki morajo biti povezana s predmetom koncesije, koncedentu pa ne smejo zagotavljati neomejene svobodne izbire.

Merila morajo dopuščati učinkovito konkurenco ter vključevati zahteve, ki omogočajo učinkovito preverjanje informacij, ki jih predložijo ponudniki. Merila lahko med drugim vključujejo okoljska ali socialna merila.

Koncedenti morajo navesti merila v padajočem zaporedju glede na pomembnost, da bi zagotovili enako obravnavo ponudnikov, s tem jim omogočijo seznanitev z vsemi elementi, ki jih morajo upoštevati pri pripravi ponudbe.

Če koncedent prejme ponudbo, v kateri je predlagana inovativna rešitev z izjemno funkcionalno učinkovitostjo, ki je skrben koncedent ni mogel predvideti, lahko koncedent izjemoma spremeni vrstni red meril in tako upošteva nove možnosti, ki jih ponuja ta inovativna rešitev, pod pogojem, da takšna sprememba zagotavlja enako obravnavo vseh dejanskih ali morebitnih ponudnikov z objavo novega obvestila o koncesiji.

K 41. členu

Če se koncedent odloči, da se bo v postopku podelitve koncesije pogajal, mora to navesti v obvestilu o koncesiji. Med pogajanjem pa se predmet koncesije, merila in pogoji za sodelovanje ne smejo spreminjati.

K 42. člen

Člen določa, da koncedent v roku pet dni po končanem preverjanju in ocenjevanju ponudb obvesti vsakega ponudnika o sprejetih odločitvah v zvezi s podelitvijo koncesije. Predvideno je, da je mora to odločitev sprejeti najkasneje v roku 90 dni od roka za prejem ponudb. Odločitev pa mora vsebovati razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika, značilnosti in prednosti izbrane ponudbe ter ime uspešnega ponudnika, v primeru izvedbe pogajanj, kratek opis poteka pogajanj in razloge za morebitno odločitev, da se koncesija, za katero je bilo objavljeno obvestilo o koncesiji, ne podeli ali da se postopek ponovno začne.

Dopuščena je možnost, da se koncedent lahko odloči, da nekatere predvidene informacije v zvezi z odločitvijo izpusti, če bi objava takšnih informacij ovirala izvajanje zakona ali bi bila drugače v nasprotju z javnim interesom, upravičenim poslovnim interesom javnih ali zasebnih gospodarskih subjektov ali če bi lahko posegala v pošteno konkurenco med njimi.

S tem členom se daje tudi možnost, da koncedent po sprejemu odločitve o podelitvi koncesije to odločitev na lastno pobudo spremeni, na primer če po sprejemu odločitve ugotovi, da je pri preverjanju najugodnejše ponudbe spregledal določeno dejstvo ali ga napačno razumel ter posledično sprejel napačno odločitev. Z uvedbo možnosti spremembe koncedentove odločitve, se zagotavlja odpravljanje napak na zgodnji stopni, na ta način pa tudi racionalizacija postopka podelitve koncesije in postopka pravnega varstva. Hkrati se za koncedenta znižujejo tudi stroški pravnega varstva. Kadar koncedent z novo odločitvijo nadomesti prejšnjo, tečejo roki za uveljavitev pravnega varstva od objave nove odločitve. Določajo se tudi pravila kako mora ravnati koncedent, če prejme zahtevek za pravno varstvo. V tem primeru mora pred sprejemom nove odločitve odločiti tudi o zahtevku za pravno varstvo, vsebina odločbe pa mora biti skladna z odločitvijo o zahtevku za pravno varstvo. V primeru, ko koncedent spremeni svojo odločitev, začne teči rok za uveljavitev pravnega varstva od dneva objave nove odločitve.

Ta člen določa tudi, kdaj postane odločitev o podelitvi koncesije pravnomočna. Zaradi zagotavljanja večje transparentnosti ter hitrejših postopkov, pa tudi zaradi gospodarnejšega ravnanja koncedentov, se določa obvezno vročanje odločitve preko portala javnih naročil, prav tako se koncedentom nalaga, da odločitev o podelitvi koncesije obrazložijo v vseh segmentih, ki so vplivali na kakršnokoli odločitev. V odločitvi je potrebno navesti pravni pouk z namenom, da se stranke seznanijo na kakšen način lahko po zaključenem postopku podelitve koncesije uveljavljajo pravno varstvo. V pravnem pouku je potrebno navesti kje in v kakšnem roku se vloži zahtevek za revizijo, kakšna je višina takse za postopek revizije, transakcijski račun, na katerega se ta vplača in sklic.

K 43. člen

Ta člen določa obveznost koncedenta, da upošteva obdobje mirovanja, torej da pred potekom roka za vložitev zahtevka za pravno varstvo ne sklene pogodbe o koncesiji.

K 44. člen

Država mora zagotoviti hitro in učinkovito pravno varstvo, s ciljem preprečitve škode vsem udeleženi subjektom v postopku podelitve koncesije. S tem ciljem Direktiva 2014/23/EU v 46. in 47. členu spreminja Direktivo 89/665/EGS in Direktivo 92/13/EGS, ki urejata pravno varstvo v postopkih javnega naročanja tako, da se pravno varstvo po teh direktivah zagotavlja tudi v postopku podelitve koncesije. Bistvo direktiv o pravnem varstvu je v zagotavljanju učinkovite in čim hitrejše revizije odločitev, ki so jih sprejeli naročniki, zagotavljanje nediskriminacije med ponudniki, da se postopki izvajajo z v naprej znanimi pravili, ki morajo biti na voljo vsaj osebam, ki imajo ali so imele interes za dodelitev določenega javnega naročila in ki jim je z domnevno kršitvijo nastala škoda ali bi jim lahko nastala škoda. Glede na navedeno se pravno varstvo v postopku podeljevanja koncesij zagotavlja z zakonom, ki ureja pravno varstvo v postopkih javnega naročanja.

K 45. členu

Ta člen določa Državno revizijsko komisijo kot organ, pristojen za odločanje o prekrških koncedentov, ponudnikov in podizvajalcev po tem zakonu ter način odločanja tega organa o prekrških. Hkrati se koncedente, ponudnike in podizvajalce zavezuje k dajanju dokumentacije Državni revizijski komisiji, če jo ta potrebuje zaradi ugotavljanja pogojev za začetek postopka o prekršku ali zbiranja dodatnih dokazov o morebitnem prekršku.

K 46. členu

Člen določa rok za poziv izbranemu ponudniku k podpisu pogodbe o koncesiji ter rok, v katerem mora izbrani ponudnik najpozneje podpisati pogodbo o koncesiji. Če tega ne stori, lahko koncedent za izvajanje koncesije izbere drugega najugodnejšega ponudnika. S pogodbo o koncesiji koncedent in koncesionar uredita medsebojna razmerja v zvezi z izvajanjem koncesije skladno s koncesijskim aktom.

K 47. členu

Ta člen ureja izvajanje koncesij v sodelovanju s podizvajalci. V ta namen se definira tudi pojem podizvajalca. Podizvajalci morajo pri izvajanju, tako kot koncesionar, upoštevati veljavne obveznosti na področju okoljskega, socialnega in delovnega prava, kar zagotovijo pristojni organi, kot so npr. delovne inšpekcije ali agencije za varstvo okolja, z ustreznimi ukrepi v okviru svoje odgovornosti in pristojnosti. Člen nalaga koncedentu, da v koncesijski dokumentaciji od ponudnika zahteva, da v svoji ponudbi navede vsak del koncesije, ki ga morda namerava oddati v podizvajanje tretjim osebam, in vse predlagane podizvajalce. Zakon omogoča nominacijo novih in zamenjavo starih podizvajalcev med izvajanjem koncesije, zato mora koncesionar o morebitni zamenjavi oziroma nominaciji novih podizvajalcev obvestiti koncedenta in mu posredovati podatke o teh podizvajalcih, kot se sicer navajajo že v ponudbi. V primeru sodelovanja s podizvajalci mora koncedent preveriti, da podizvajalci niso v nobeni od situacij, ki bi utemeljevala izključitev gospodarskih subjektov.

K 48. členu

Pri pogodbah o koncesiji gre običajno za dolgoročne in kompleksne tehnične in finančne dogovore, med veljavnostjo katerih se razmere spreminjajo. Zato je treba pojasniti pogoje, pod katerimi je treba zaradi spremenjene koncesije med njenim izvajanjem izvesti nov postopek za podelitev koncesije, pri čemer je treba upoštevati sodno prakso Sodišča Evropske unije. Nov postopek podelitve koncesije se zahteva v primeru bistvenih sprememb prvotne pogodbe o koncesiji, zlasti glede obsega in vsebine vzajemnih pravic ter obveznosti pogodbenih strank. Take spremembe kažejo, da se nameravajo pogodbene stranke ponovno pogajati o ključnih določilih ali pogojih te koncesije. To velja zlasti, če bi spremenjeni pogoji, v primeru da bi veljali že za prvotni postopek, vplivali na rezultat postopka. Spremembe pogodbe o koncesiji, zaradi katerih se le malo spremeni vrednost pogodbe do določene ravni vrednosti, so možne, ne da bi bilo zaradi tega treba izvesti nov postopek za podelitev koncesije. Zato in zaradi pravne varnosti so določene mejne vrednosti, pod katerimi nov postopek podelitve ni potreben.

Spremembe pogodbe o koncesiji nad temi mejnimi vrednostmi so možne, ne da bi bilo zaradi tega treba izvesti nov postopek za podelitev koncesije, če so takšne spremembe v skladu z določenimi pogoji.

Koncedenti so lahko soočeni z zunanji okoliščinami, ki jih ob podelitvi koncesije niso mogli predvideti, zlasti če se izvajanje koncesije nanaša na daljše obdobje. V takih primerih je potrebna določena prožnost, da je mogoče koncesijo prilagoditi tem okoliščinam brez novega postopka podelitve. Pojem nepredvidljivih okoliščin se nanaša na okoliščine, ki jih ni bilo mogoče napovedati, čeprav je koncedent skrbno izvedel prvotno podelitev ter pri tem upošteval razpoložljiva sredstva, vrsto in značilnosti posamezne koncesije in dobro prakso na tem področju. Vendar to ne velja v primerih, ko se zaradi spremembe spremeni splošna narava koncesije, na primer če se gradnje, ki jih je treba izvesti, ali storitve, ki jih je treba opraviti, nadomestijo z drugimi ali če se bistveno spremeni vrsta koncesije, saj je v takem primeru mogoče predpostaviti vpliv na rezultat. Pri koncesijah, podeljenih za izvajanje dejavnosti, ki niso na seznamu iz Priloge II Direktive 2014/23/EU, povečanje vrednosti, ki ne zahteva novega postopka podeljevanja, ne sme presežati 50 % vrednosti prvotne koncesije. Če je opravljenih več zaporednih sprememb, ta omejitev velja za vrednost vseh sprememb skupaj in te spremembe ne smejo biti namenjene obidu določb tega zakona.

V skladu z načelom enake obravnave in transparentnosti se koncesionar ne sme nadomestiti z drugim gospodarskim subjektom brez ponovnega odprtja konkurenci. Pri koncesionarju, ki izvaja koncesijo, pa lahko, zlasti če je bila koncesija podeljena skupini gospodarskih subjektov, med izvajanjem koncesije pride do nekaterih sprememb, kot so notranja reorganizacija, prevzemi, združitve ali pripojitve in je novi koncesionar pravni naslednik prvotnega koncesionarja.

Koncesionarjem je omogočeno, da predvidijo spremembe pogodbe o koncesiji v koncesijski dokumentaciji in prvotni pogodbi o koncesiji, pri čemer morajo jasno, natančno in nedvoumno navesti

pogoje, obseg in vrsto možnih sprememb ali opcij, kot na primer indeksacijo cen. Zgolj jasne določbe omogočajo v naprej predvideno spremembo pogodbe o koncesiji, potrebno zaradi tehničnih težav, ki se lahko pojavijo v povezavi z obratovanjem ali vzdrževanjem v času izvajanja koncesije.

Koncedenti se lahko soočijo z razmerami, ki zahtevajo dodatne gradnje ali storitve. V takih primerih je upravičena sprememba prvotne pogodbe o koncesiji brez novega postopka za podelitev koncesije, če so za ta primer izpolnjeni pogoji iz tega člena zakona.

K 49. členu

S tem členom se opredeljujejo posebne okoliščine, zaradi katerih lahko koncedent, potem, ko je že sklenil pogodbo o koncesiji, to je v času njenega izvajanja, od pogodbe odstopi. Včasih so koncedenti soočeni z razmerami, zaradi katerih morajo predčasno odpovedati pogodbo o koncesiji, da bi izpolnili obveznosti, ki izhajajo iz prava Unije na področju koncesij. Zato se s tem členom koncedentom omogoča, da pod pogoji, določenimi v tem členu, odpovejo pogodbo o koncesiji med njeno veljavnostjo.

K 50. členu

S tem členom se določa obveznost spremljanja uporabe pravil o podeljevanju koncesij. V primeru ugotovljenih kršitev, navedenih v tem členu, mora organ, pristojen za koncesije, o tem obvestiti pristojne nadzorne organe v Sloveniji.

Na zahtevo Evropske komisije, ji mora organ posredovati poročilo o spremljanju uporabe pravil za podeljevanje koncesij.

K 51. členu

S tem členom se določajo prekrški za koncedenta in sankcije za prekrške.

K 52. členu

S tem členom se določajo prekrški za ponudnika, koncesionarja in podizvajalca ter sankcije za te prekrške.

K 53. členu

Določba ureja prehodno obdobje in sicer določa, da se postopki podelitve koncesij, za katere je do uveljavitve tega zakona že bil sprejet koncesijski akt, izvedejo po dosedanjih predpisih.

K 54. členu

Določen je začetek veljavnosti zakona.